

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA
KATEDRA EVROPSKÉ INTEGRACE

Rada EU a vliv předsednických států na rozvoj EU
The Council of the European Union and How Presidency States Influence the EU

Student: Marcela Žlebková
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Iva Honová

Ostrava 2008

Místopřísežné prohlášení

Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci včetně všech příloh vypracovala samostatně. Přílohy č. 1- 4 jsem samostatně doplnila.

V Ostravě, 25. dubna 2008

Marcela Žlebková

Obsah

ÚVOD	- 1 -
1 RADA EU A JEJÍ PŘEDSEDNICTVÍ	- 3 -
1.1 Historie Rady EU	- 3 -
1.2 Charakteristika Rady EU	- 4 -
1.3 Spolupráce Rady s jinými institucemi.....	- 4 -
1.4 Členové Rady	- 5 -
1.5 Váha členských států při hlasování	- 6 -
1.6 Součásti Rady EU	- 7 -
1.6.1 COREPER.....	- 7 -
1.6.2 Generální ředitelství	- 8 -
1.6.3 Předsednictví Rady EU	- 9 -
1.7 Funkce předsednictví.....	- 9 -
1.7.1 Předsednictví jako reprezentant	- 10 -
1.7.2 Předsednictví jako administrátor a manažer práce Rady EU	- 11 -
1.7.3 Předsednictví jako mediátor	- 11 -
1.7.4 Předsednictví jako autor politických priorit	- 11 -
1.7.5 Předsednictví jako obhájce národních zájmů	- 12 -
2 PŘEDSEDNICTVÍ VYBRANÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ V UPLYNULÝCH LETECH	- 13 -
2.1 Předsednictví v praxi	- 13 -
2.1.1 Priority předsednictví.....	- 14 -
2.1.2 Základní principy předsednictví.....	- 15 -
2.2 Charakteristika Finska jako předsednického státu	- 18 -
2.2.1 Stanovené priority Finska	- 18 -
2.2.2 Naplnění stanovených priorit	- 19 -
2.3 Propojení prioritních oblastí čtyř po sobě jdoucích předsednictví.....	- 21 -
3 ČR JAKO PŘEDSEDNICKÝ STÁT.....	- 24 -
3.1 Přípravy na předsednictví.....	- 24 -
3.1.1 Rozšíření pracovních míst a kvalifikace úředníků	- 25 -
3.1.2 Finanční zajištění	- 26 -
3.1.3 Volba priorit.....	- 26 -
3.1.3.1 Evropa konkurenceschopná a otevřená	- 28 -
3.1.3.2 Energetika udržitelná a bezpečná	- 29 -
3.1.3.3 Rozpočet pro budoucnost Evropy.....	- 30 -
3.1.3.4 Evropa jako globální partner	- 30 -
3.1.3.5 Evropa bezpečná a svobodná.....	- 31 -
3.2 Trojka	- 32 -
3.2.1 Předsednictví Švédska a Francie v rámci trojky	- 33 -

3.2.1.1	Priority Francie.....	- 34 -
3.2.1.2	Priority Švédska.....	- 34 -
3.2.2	Provázanost priorit trojky.....	- 35 -
3.3	Zakončení českého předsednictví.....	- 36 -
ZÁVĚR		- 38 -
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:		- 40 -
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....		- 45 -
SEZNAM PŘÍLOH.....		- 47 -

Úvod

V souvislosti se členstvím České republiky v Evropské unii je v posledních měsících jedním z nejvíce diskutovaných témat právě předsednictví České republiky v Radě Evropské unie v první polovině roku 2009. Předsednictví jako součást Rady Evropské unie dává jedinečnou příležitost ke zviditelnění problematiky evropské integrace v předsedající zemi a v neposlední řadě ke zvýšení prestiže předsedající země v Unii. Předsednictví jakožto prestižní úřad představuje pro každý členský stát velkou výzvu představit svůj potenciál a ovlivnit tak vnímání ostatních členských zemí na sebe samého. Jednoduchý recept na úspěšné předsednictví Evropské unie neexistuje. Členské země sedmadvacítky, které drží na šest měsíců v rukou otěže společenství, obvykle usilují o to, aby se právě na jejich brilantní působení dlouho vzpomínalo. Jelikož je tato problematika stále velmi aktuální, vybrala jsem si toto téma, abych zdůraznila důležitost tohoto úřadu, nejen pro náš stát, ale i pro ostatní členské státy.

Cílem této bakalářské práce je představit úřad předsednictví jako důležitou součást pro rozvoj Evropské unie. K dosažení vytyčeného záměru by měla přispět evaluace, analýza a sumarizace zvolených priorit vybraných členských států včetně podrobně rozebraných priorit Českého předsednictví.

První kapitola „Rada EU a její předsednictví“ se bude věnovat celkové charakteristice Rady Evropské unie a jejího předsednictví. Ta bude rozdělena do několika podkapitol, přičemž první z nich představí historii Rady EU spolu se vznikem institutu předsednictví. Dále bude nastíněna spolupráce Rady s ostatními orgány, institucemi a organizacemi. Na toto plynule naváže část věnována členům Rady, která se bude podrobněji zabývat i váhami členských států při hlasování. V neposlední řadě bude rozebrána funkce samotného předsednictví a to z pohledu reprezentanta, administrátora a manažera práce Rady EU, mediátora, autora politických priorit a obhájce národních zájmů.

Druhá kapitola této práce „Předsednictví vybraných členských států v uplynulých letech“ již bude plně zaměřena na charakteristiku konkrétních členských států a jejich zajímavostí v průběhu jejich předsednického období. Konkrétně, na příkladu Finska, bude analyzována schopnost naplnění stanovených priorit a přínos splněných cílů pro rozvoj EU. Na toto plynule naváže tabulka analýzy provázanosti prioritních oblastí vybraných čtyř

předsednických zemí, kde jsou vytyčeny čtyři hlavní oblasti, jimiž se státy každoročně svým způsobem zabývají. Jsou to převážně oblasti hlavních zájmů EU a to oblast energetiky a klimatických změn, rozvoje EU, otázky bezpečnosti, vztahy s Ruskem, západním Balkánem a USA.

Poslední kapitola „ČR jako předsednický stát“ bude celá věnována předsednictví České republiky. Budou popsány přípravy od samého počátku po současné kroky příprav, nutnost rozšíření pracovních míst a kvalifikace úředníků, finanční zajištění a nejdůležitější prvek, volba priorit. Česká republika si pro své předsednictví stanovila hlavní motto „Evropa bez bariér“ a v návaznosti na toto motto pět hlavních prioritních oblastí. Klíčovou oblast zájmu českého předsednictví bude představovat „Evropa konkurenceschopná a otevřená“, tato i další priority budou jednotlivě analyzovány v souvislosti s prioritami Francie a Švédska, jež jsou součástí spolu s ČR předsednické trojky. K analýzám a evaluaci poslouží v této bakalářské práci tabulky, grafy a schémata, jež jsou v každé kapitole. V rámci této kapitoly bude také nastíněn celkový průběh českého předsednictví spolu s očekávanými výsledky.

1 Rada EU a její předsednictví

1.1 Historie Rady EU

Rada EU v minulosti působila již v rámci Evropského společenství uhlí a oceli, Jeanem Monnetem¹ ale nebyla původně vůbec navrhována a podporována. Vůle vytvořit mezivládní instituci byla především na straně malých států, které se obávaly, že pokud budou struktury ESUO² pouze nadnárodního charakteru, budou vždy přehlasovány velkými státy a měly tedy zájem na tom, aby se vytvořil mezivládní subjekt Rady ministrů, který by byl vůči nim spravedlivý. Zpočátku přijímala Rada ESUO rozhodnutí na základě většiny nebo kvalifikované většiny. Někdy se také zohledňovaly podíly jednotlivých zemí na celkové produkci uhlí a oceli³. V této fázi šlo však pouze o okrajovou instituci, která rozhodovala pouze v případě, že docházelo ke znevýhodňování většiny členů ESUO. Rozhodovací pravomoci měl Vysoký úřad kontrolovaný Shromážděním. Při vytváření institucionální struktury Evropského hospodářského společenství a EURATOMu⁴ zůstal model Rady jako garanta národních malých států zachován. Její pozice však byla na rozdíl od ESUO posílena.

Od roku 1958 tak vedle sebe v rámci jednotlivých společenství pracovaly 3 struktury Rady:

- Rada ESUO (čl.26 Smlouva o ESUO)
- Rada EURATOM (čl. 115 Smlouva o EURATOM)
- Rada EHS⁵ (čl.145 Smlouvy o EHS)

Dominantní se stala Rada EHS, která se skládala výhradně z ministrů zahraničních věcí. Kolem ní se postupně začalo vytvářet zázemí v podobě sekretariátu a pomocných výborů. Vznikaly však duplikace agend v rámci tří Rad a organizace byla velmi náročná.

¹ **Jean Monnet** (9. listopad 1888 - 16. březen 1979) byl francouzský ekonom a politik, považovaný za jednoho ze zakladatelů Evropských společenství.

² **Evropské sdružení uhlí a oceli**- bylo založeno v roce 1951 na základě Pařížské smlouvy.

³ Bližší informace nalezneme v článku 28 ve Smlouvě o ESUO

⁴ **Evropské společenství pro atomovou energii**- bylo založeno 25. března 1957 v Římě na základě Římských smluv.

⁵ **Evropské hospodářské společenství**- založené šesti zakládajícími státy podepsáním první ze dvou smluv v Římě roku 1957, přejmenováno Maastrichtskou smlouvou v roce 1992 na Evropské společenství.

V roce 1965 proto došlo tzv. Slučovací smlouvou ke sloučení institucionální struktury tří existujících společenství. 4.dubna 1965 vznikla Rada, kterou už známe v dnešní podobě.

1.2 Charakteristika Rady EU

Rada EU, někdy také zvaná „Rada ministrů“, byla zřízena v padesátých letech zakladatelskými smlouvami ⁶ a je hlavním rozhodovacím a zákonodárným orgánem Evropské unie. Členské státy prostřednictvím Rady vydávají zákony pro Evropskou unii, stanovují její politické cíle, koordinují své národní politiky a řeší spory mezi sebou a s dalšími institucemi. Hlavním sídlem Rady EU je při formálních jednáních Brusel, především budova Justus Lipsius. Neformální jednání Rady se pak uskutečňují v předsednickém státu. V dubnu, červnu a říjnu se zástupci členských států schází v Lucemburku. Rada je orgánem, který lze charakterizovat jako mezivládní instituci.

1.3 Spolupráce Rady s jinými institucemi

Rada EU aktivně spolupracuje s ostatními institucemi v EU a spolu s nimi řeší důležité úkoly a problémy týkající se rozvoje evropské integrace a zdokonalování samotného fungování Evropské unie. Působnost Rady EU jsou obecně vymezena v čl. 202 SES ve znění Smlouvy z Nice⁷.

Spolu s Evropským parlamentem se podílí na schvalování rozpočtu a přijímání velké části právních předpisů EU. Na procesu rozhodování na úrovni Evropské unie se na spolupráci s Radou EU podílí kromě Parlamentu také Evropská komise. Nové právní předpisy navrhuje Evropská komise, je to však Rada a Parlament, kdo zákony schvaluje. Rada EU má šest hlavních povinností, jež řeší buď samostatně a nebo ve spolupráci s ostatními orgány, institucemi a organizacemi. Koordinuje hlavní směry hospodářské politiky členských států, uzavírá mezinárodní smlouvy mezi EU a dalšími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, rozvíjí společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a koordinuje spolupráci vnitrostátních

⁶ **Zakladatelské smlouvy** patří mezi právo primární. Zakladatelské smlouvy jsou: Římské smlouvy, Pařížská smlouva a smlouvy které je doplňují: Slučovací (1965), Jednotný evropský akt (1986), Smlouva o Evropské unii (1992), Amsterodamská smlouva (1997), Smlouva z Nice (2000), Smlouva o ústavě pro Evropu (podpis 29.10.04), mezinárodní smlouvy, jichž se EU účastní jako smluvní strana

⁷ **Smlouva z Nice** (oficiální název Niceská smlouva) je smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii (Maastrichtská smlouva) a Římské smlouvy. Byla podepsána 26. února 2001 mezi státy Evropské unie na zasedání Evropské rady ve francouzském městě Nice. Po ratifikaci ve všech členských zemích EU vstoupila v platnost 1. 2. 2003

soudů a policejních složek v trestních věcech. Akty Rady mohou mít podobu nařízení, směrnic, rozhodnutí, společných akcí nebo společných postojů doporučení nebo stanovisek. Rada může dále přijímat závěry, prohlášení a usnesení.

1.4 Členové Rady

Jako nestálý orgán reprezentuje především zájmy členských států EU, tzn. funguje na mezivládním principu. Každá členská země je v Radě zastoupena na ministerské úrovni. Schůzek rady EU se tedy účastní jeden ministr z každé vnitrostátní vlády EU a to dle resortu, který zastupují. Každý ministr v Radě je zplnomocněn k závaznému jednání jménem své vlády a podpis ministra je tím pádem zároveň podpisem celé vlády. Každý ministr v Radě vykonává hlasovací právo a navíc nese zodpovědnost vůči svému vnitrostátnímu parlamentu a vůči občanům, které parlament zastupuje. Tímto je zajištěna demokratická legitimita rozhodnutí Rady.

Od 9.června roku 2002 se Rada EU schází v devíti různých složeních v závislosti na projednávaných otázkách. Pokud jsou Radou projednávány například záležitosti týkající se životního prostředí, pak se jednání účastní ministři životního prostředí každého členského státu Evropské unie a schůzka se nazývá „Rada ministrů životního prostředí“. Radu ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy dále pak tvoří ministři zahraničních věcí, Radu ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci zase ministři spravedlnosti a vnitra apod. jejich přehled znázorňuje tabulka 1.1. „Přehled Rad různého složení“.

Tab. 1.1: Přehled Rad různého složení

Český název	Anglický název
Obecné záležitosti a vnější vztahy	General Affairs and External Relations (GAERC)
Hospodářství a finance	Economic and Financial Affairs (ECOFIN)
Spravedlnost a vnitřní věci	Cooperation in the fields of Justice and home Affairs (JHA)
Zaměstnanost, sociální politika, zdraví a ochrana spotřebitele	Employment, Social Policy, Health and Consumer Affairs (EPSCO)
Konkurenceschopnost	Competitiveness
Doprava, telekomunikace a energie	Transport, Telecommunications and Energy (TTE)
Zemědělství a rybolov	Agriculture and Fisheries
Životní prostředí	Environment
Vzdělávání, mládež a kultura	Education, Youth and culture (EYC)

Zdroj: http://europa.eu/institutions/inst/council/index_cs.htm, vlastní úprava

Nejčastěji, nejméně 1x měsíčně, se schází ministři zemědělství, ministři pro hospodářství a finance a Všeobecná rada. Pokud je projednávána agenda, která spadá pod více ministerstev, schází se tzv. JUMBO Rada⁸.

1.5 Váha členských států při hlasování

Rozhodnutí Rady jsou přijímána na základě hlasování ministrů jednotlivých států. Počet hlasů každého členského státu stanoví Smlouvy⁹. Čím vyšší je počet obyvatel státu, tím více hlasů mu připadá, tento počet hlasů je ovšem upraven ve prospěch zemí s menším počtem obyvatel. Smlouvy dále vymezují případy, ve kterých je při hlasování vyžadována prostá většina, kvalifikovaná většina nebo jednomyslnost.

V některých citlivých oblastech, jako je společná zahraniční a bezpečnostní politika, daně, azylová a imigrační politika, musejí být rozhodnutí Rady jednomyslná, to znamená, že každý členský stát má tedy v těchto oblastech právo veta. Dříve se toto hlasování využívalo díky menšímu počtu členů častěji.

Dnes, při 27 členech se využívá efektivnější a rychlejší způsob hlasování a to hlasování kvalifikovanou většinou. K přijetí rozhodnutí kvalifikovanou většinou je v současné době zapotřebí aby pro návrh bylo alespoň 255 hlasů¹⁰ pro přijímání návrhů Komise a nebo pro návrh bude hlasovat 255 hlasů a bude dosažena dvoutřetinová většina při přijímání ostatních právních aktů. Členský stát může navíc požadovat ověření toho, zda hlasy vyslovené „pro“ představují alespoň 62 % celkového počtu obyvatel Unie. Bude-li zjištěno, že tomu tak není, rozhodnutí nebude přijato.

I když má každá členská země při hlasování kvalifikovanou většinou určitý počet hlasů, není možné, aby tyto hlasy dělila a tak musí být použity všechny najednou. Při hlasování může být vyžadována také prostá většina hlasů, při němž se k přijetí návrhu musí Rada usnést většinou hlasů svých členů, přičemž každý stát má jen jeden hlas. S rozdělení

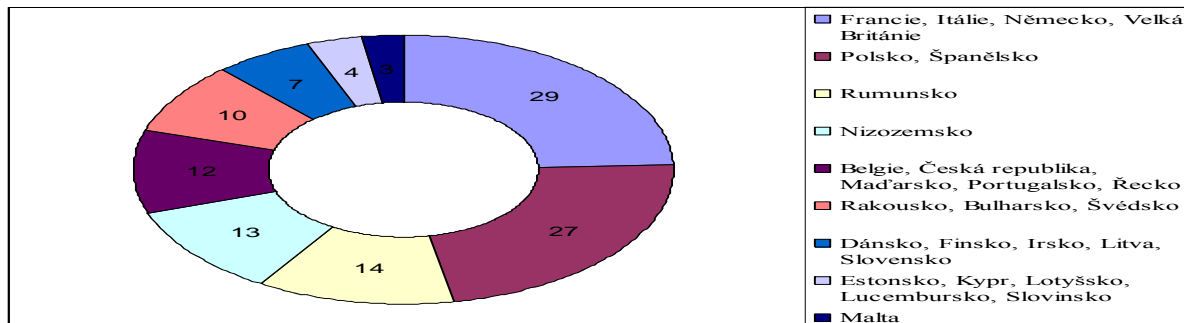
⁸ Pro zvláštní příležitosti je možné svolat speciální schůzi Rady spadající zároveň pod více ministerstev. Například **JUMBO Rada** pro zemědělství a obchod, kde se společně setkají na jednání ministři obou resortů.

⁹ Hlasům členů Rady je přidělena váha podle čl. 205 odst. 2 **Smlouvy o založení Evropského společenství**.

¹⁰ Zdroj: **Lisabonská smlouva**. Lisabonská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství byla podepsána v Lisabonu dne 13. prosince 2007 zástupci 27 členských států. Podle svého článku 6 musí být tato smlouva ratifikována členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy a vstoupí v platnost dnem 1. ledna 2009 za předpokladu, že budou uloženy všechny ratifikační listiny, nebo nestane-li se tak, prvním dnem měsíce následujícího po uložení poslední ratifikační listiny.

počtu hlasů mezi členské státy nás názorně seznamuje obrázek 1.1. „Rozdělení hlasů mezi členské státy od 1.1.2007“.

Obr. 1.1: Rozdělení hlasů mezi členské státy od 1.1.2007



Zdroj: http://europa.eu/institutions/inst/council/index_cs.htm, vlastní úprava

Dnem 1. listopadu 2014 nabude účinku systém hlasování dvojí většinou dohodnutý mezivládní konferencí z roku 2004. Kvalifikovaná většina bude vymezena jako nejméně 55 % členů Rady, tvořených nejméně patnácti z nich a zastupujících členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva Unie. Blokační menšinu budou muset tvořit nejméně čtyři členové Rady, jinak se bude kvalifikovaná většina považovat za dosaženou¹¹.

1.6 Součásti Rady EU

Organizaci Rady EU představují tři hlavní součásti Rady EU a to Výbor stálých zástupců, Generální sekretariát a Předsednictví členských států EU.

1.6.1 COREPER

V Bruselu má každý členský stát EU stálou skupinu delegátů, velvyslanců a jejich zástupců, jejichž hlavním úkolem je projednávání a příprava návrhů, o nichž poté, často již jen formálně rozhoduje Rada EU. Tato skupina se nazývá Výbor stálých zástupců neboli COREPER¹² a schází se každý týden a zajišťuje každodenní a kontinuální chod Rady EU.

S výjimkou otázek zemědělství, o něž se stará Zvláštní výbor pro zemědělství, má Výbor stálých zástupců za úkol filtrovat otázky na politicky bezproblémové tzv. body A, o nichž již Rada hlasuje jen formálně, a na politicky problematické, u nichž je potřeba dalšího

¹¹ Toto pravidlo vychází z Lisabonské smlouvy, kde je zakotveno v článku 9c této smlouvy

¹² Z francouzského *Comité des Représentants Permanents*, český překlad jako Výbor stálých zástupců

jednání tzv. body B. S dokumenty označenými písmenem A tedy COREPER de facto souhlasí, k B bodům naopak připraví nezbytné podklady pro jednání Rady EU. COREPERu podléhá také mnoho pracovních skupin, které tvoří úředníci vnitrostátních administrativ a zabývající se technickými detaily jednotlivých legislativních návrhů. Jejich úkolem je analyzovat jednotlivé otázky a připravovat podklady ke zcela konkrétním položkám a návrhům. Na této úrovni je odbornost a konkrétnost zdaleka nejvyšší. COREPER může projednávaný materiál vrátit pracovní skupině znovu k přepracování. Od roku 1962 se dělí na dvě formace: COREPER I (zástupci velvyslanců) a COREPER II (velvyslanci). Názorně nám rozdělení COREPER dle funkcí přibližuje tabulka 1.2. „Rozdělení funkcí dle COREPER I. a COREPER II“.

Tab. 1.2: Rozdělení funkcí dle COREPER I. a COREPER II.

COREPER I.	COREPER II.
<i>příprava a řešení otázek týkajících se:</i>	
Rady pro zaměstnanost Sociální politiky a zdraví	Institucionálních otázek Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy Rady pro finanční záležitosti a hospodářství (ECOFIN)
Rady pro konkurenční politiku včetně vnitřního trhu Rady pro dopravu a telekomunikace Rady pro zemědělství a rybolov (částečně) Rady pro životní prostředí Rady pro vzdělání a kulturu	Rady pro spravedlnost a vnitro

Zdroj: http://europa.eu/scadplus/glossary/coreper_en.htm, vlastní úprava

1.6.2 Generální ředitelství

Dalším z hlavních orgánů je Generální sekretariát, jež zajišťuje zasedání Rady po technické a administrativní stránce a sídlí v budově Justus Lipsius v Bruselu. Zajišťuje hladké fungování práce Rady na všech úrovních. Náplní práce generálního sekretariátu je starost o přípravu zasedání, vedení protokolu, o tlumočnické a překladatelské služby a zveřejňování dokumentů. Spravuje rozpočet Rady a archívy. Člení se na pět ředitelství a odbor právních služeb, který vyhotovuje odborné posudky týkající se kromě jiného formy a slučitelnosti navrhovaných opatření se smluvním rámcem EU. V čele stojí generální tajemník, který je jmenován Radou na základě hlasování kvalifikovanou většinou. Od roku 1999 je Generální tajemník zároveň Vysokým představitelem pro Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. V roce 2004 byl generálním tajemníkem Rady znovu jmenován pan Javier Solana. Generálnímu tajemníkovi napomáhá jeho náměstek, který odpovídá za řízení generálního sekretariátu.

1.6.3 Předsednictví Rady EU

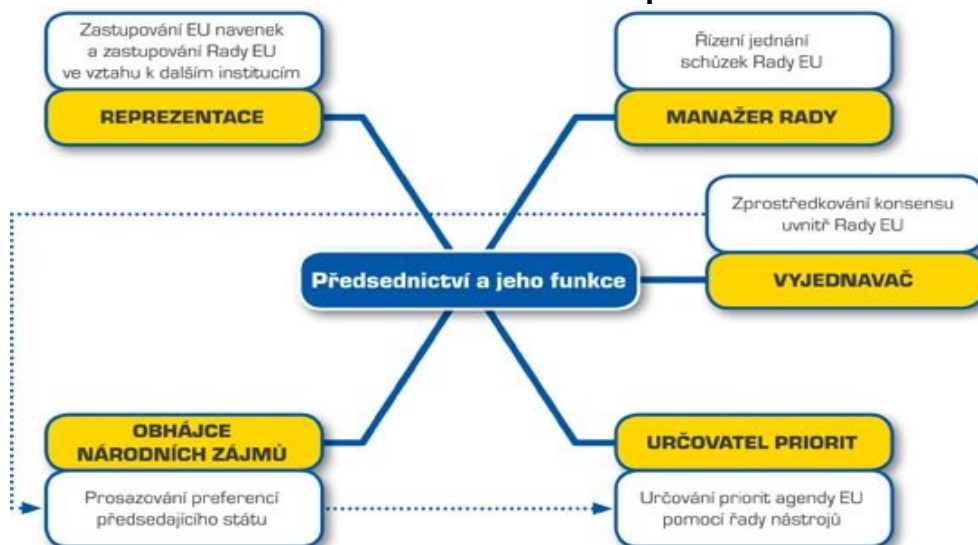
Předsednictví Rady EU sahá do nejhlubší historie Společenství. Institut předsednictví byl zmíněn již v zakládající Smlouvě o ESUO. Tehdy bylo předsednictví na dobu tří měsíců a země se střídaly dle abecedního pořádku dle svých názvů v národních jazycích. Ve Smlouvě o EHS se předsedání prodloužilo na šest měsíců. Šestiměsíční období se poté potvrdilo ve Slučovací smlouvě z roku 1965 a trvá dodnes.

Institut předsednictví v Radě EU je nejdůležitějším nástrojem pro ovlivňování chodu celého Společenství, protože jednotlivým zemím umožňuje v půlročním období realizovat priority EU. Členská země, která po dobu šesti měsíců předsedá EU, má za úkol svolávat a řídit všechny zasedání Rady, usilovat o vytváření všeobecně přijatelných kompromisů a jménem EU také jednat s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Předsednická země má možnost určovat agendu a priority Rady a tím ovlivnit směr, kterým se bude ubírat celá Unie. Rovněž zastupuje Radu při kontaktech s ostatními institucemi EU, zejména pak s Evropským parlamentem a Evropskou komisí. Ve snaze o určitou kontinuitu práce Rady se postupně utvořila neformální formace zvaná "trojka". Trojka sestává z ministrů zahraničí států aktuální předsednické země, a zemí, které předsednictví zastávají před a po ní. Každá členská země se tedy v různé intenzitě podílí na přípravě až šesti po sobě následujících summitů v průběhu 18 měsíců; role předsednictví je však dominantní. Od vstupu Amsterdamské smlouvy v platnost v roce 1999 se navíc v oblasti zahraniční politiky prosazuje tzv. reformovaná trojka, která se skládá z ministra zahraničí předsednické země, Vysokého představitele pro Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a komisaře pro vnější vztahy. Česká republika bude předsedat Radě EU v první polovině roku 2009.

1.7 Funkce předsednictví

Předsednictví vystupuje např. jako politický iniciátor, vyjednaváč mezi "balíky" problémů, reprezentant Rady EU vůči jiným orgánům, tiskový mluvčí Rady EU a celé Evropské unie, aktivní účastník mezinárodních jednání vedených mezi Evropskou unií a subjekty mezinárodního práva, plní roli diplomatického vyjednavče a hledače konsensu atd., jak znázorňuje schéma 1.2.

Obr. 1.2: Schéma funkcí předsednictví



Zdroj: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>

Funkci předsednictví můžeme tedy rozdělit do pěti bodů¹³:

- reprezentace
- administrace a řízení práce Rady EU
- vyjednávání
- vytyčení politických priorit
- propagování (obhajování) národních zájmů předsedající země

1.7.1 Předsednictví jako reprezentant

Předsednický stát reprezentuje z pohledu vnitřních vztahů Radu a sebe ve vztahu k ostatním unijním institucím a také ostatním členským státům, z pohledu vnějších vztahů pak reprezentuje celou EU. V rámci vnitřních vztahů reprezentuje Radu především ve vztahu ke Komisi a Evropskému parlamentu. Aby se dosáhlo úspěšného a efektivního předsednického období, musí předsedající stát s institucemi EU spolupracovat a napomáhat tak plnění pravidla provázanosti všech unijních institucí a také pravidla rozhodování v rámci EU.

Úkoly předsednictví jako vnějšího reprezentanta EU jsou blíže specifikovány v článku 18 v Maastrichtské smlouvě¹⁴. Hlavním úkolem z pohledu vnějších vztahů je

¹³ Zdroj: <http://www.euroskop.cz/58088/clanek/predsednictvi-cr-v-rade-eu/#2>, duben 2008

¹⁴ Smlouva o Evropské unii, která byla podepsána v Maastrichtu 7. února 1992 a vstoupila v platnost 1. listopadu 1993. **Maastrichtská smlouva** změnila název Evropských společenství na „Evropskou unii“.

zastupování EU v záležitostech společné zahraniční a bezpečnostní politiky, rovněž zodpovědné za provádění rozhodnutí přijatých v rámci této politiky a v zásadě zastupuje Unii v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích. V politické praxi se tak od předsednictví očekává, že bude schopno sjednocovat postoje členských zemí EU na zahraniční a bezpečnostní politiku, bude plnit funkci zahraničně politického mluvčího, zajišťovat spolupráci Rady s Vysokým zmocněncem pro SZBP a v neposlední řadě spolupráci Rady s EP na poli zahraniční politiky. Amsterdamská smlouva zavedla pojem „Trojka“, která je tvořena trojicí členů, a to ministrem zahraničních věcí předsednické země, Vysokým zmocněncem pro SZBP a členem Evropské komise odpovědným za vnější vztahy¹⁵. Tato skupina reprezentantů byla zřízena za účelem zajištění kontinuity a konzistence reprezentační funkce a může být doplněna zástupcem následujícího předsednictví.

1.7.2 Předsednictví jako administrátor a manažer práce Rady EU

Je tradiční funkcí předsednictví. Funkce „manažera“ Rady je pro předsednictví klíčová a podle její úspěšnosti je předsednictví mnohdy posuzováno. Předsedající stát po dobu svého mandátu řídí práci celé Rady ve všech jejích podobách. Přípravuje program jednání, připravuje nezbytné podklady, podílí se na určování harmonogramu a řídí veškerá jednání. Všechny tyto funkce musí stát vykonávat jak na národní úrovni tak také zároveň v rámci unijních struktur. Předpokladem zvládnutí této nejenom administrativní činnosti jsou kvalitní personální zdroje a dobrá spolupráce s Generálním sekretariátem Rady.

1.7.3 Předsednictví jako mediátor

Role vyjednače byla vždy významnou součástí předsednického úřadu, jejím cílem je přispět v rámci Rady EU ke sjednocení a sladění mnohdy odlišných postojů členských států EU. Úspěšné plnění předsednické role předpokládá zaujmutí neutrální pozice, jelikož je zřejmé, že k vykonávání této funkce přistupuje každý členský stát s více či méně zřetelnými národními zájmy.

1.7.4 Předsednictví jako autor politických priorit

Jedním z řídicích prvků unijního směřování je i vytyčování politických priorit pro práci Rady a svým způsobem celé EU. Tato funkce se řadí k nejmladším a je mnohdy ve volbě priorit značně omezena. Část své agendy totiž přebírá po svých předchůdcích a velký

¹⁵ Zdroj: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/t/trojka/1000712/5422/?fornewsid=5422>, duben 2008

díl agendy EU je navíc určen opatřeními a strategiemi Evropské komise, které jsou zpravidla víceleté a přesahují tak půlroční horizont předsednictví. Předsedající země má samozřejmě několik nástrojů, jak agendu EU ovlivnit. Jak iniciováním nových témat, tak rozhodováním o jejich struktuře ve smyslu upřednostnění některých otázek. Otázka politických priorit tak souvisí se schopností a možnostmi předsednictví vytyčit a prosadit dané priority.

1.7.5 Předsednictví jako obhájce národních zájmů

Předsednictví je pro mnohé státy příležitost, kdy mohou před zbylými státy, evropskými a světovými médii reprezentovat vlastní zem a zdůraznit ty projekty, které jsou v souladu se společensko-politickými prioritami předsedající země. Hlavně pro malé státy je to výzva, při které mohou často cíleně prosazovat jako priority svého předsednictví oblasti, v nichž se cítí být vyspělejší než zbylé členské státy EU. Předsednictví tak umožňuje malým zemím na určitou dobu setřít limity vlivu a zviditelnit se. Mezi nejviditelnější prostředky se řadí pořádání výstav, vzdělávacích projektů či seminářů. Funkce předsednictví jako obhájce národních zájmů má odlišný charakter než předchozí funkce. Pro předsedající státy je totiž téměř nemožné aby předsedající země zapoměla na půl roku na existenci svých národních zájmů a omezila se na neutrální roli šéfa Rady EU. Na druhou stranu Začlenění národních zájmů do programu předsednictví může vnést do unijní debaty nová zajímavá témata.

Podle míry a důrazu na „ národní rozměr“ jsou předsednictví podle naplnění funkcí dělena na tzv. „ dobrá“ a „ špatná“. Dobrá předsednictví jsou charakteristická svou vstřícností k potřebám a požadavkům EU a snaží se o konsensuální styl , při kterém nepoužívají předsednictví jako dalšího nástroje národní zahraniční politiky. Špatná předsednictví jsou naopak ta, ve kterých je předsedající stát arogantním a necitlivým vůdcem, jež potřeby EU příliš nerespektuje a prosazuje oproti nim národní priority.

2 Předsednictví vybraných členských států v uplynulých letech

Evropská unie sdružuje státy s dlouhou vlastní historií, kulturou a tradicemi, které mají řadu společných rysů, ale zároveň se v mnoha směrech odlišují. Společným cílem všech členských států je vytvořit z Evropy kontinent míru a spolupráce, vyloučit válku jako prostředek řešení sporů mezi evropskými zeměmi a nahradit konflikty mírovou spoluprací a docílit tak demokratické, prosperující a sjednocené Evropy. Společným hospodářským úkolem je vytvořit jednotný vnitřní trh a měnovou unii se společnou měnou euro a zajistit hospodářskou prosperitu a růst životní úrovně obyvatel všech členských zemí. Politickým snažením zase chce EU dosáhnout prohlubování a rozšiřování spolupráce v oblasti zahraniční, bezpečnostní, obranné a vnitřní politiky. Rozšiřováním Evropské unie dochází k vytvoření největšího jednotného trhu na světě, k vytvoření podmínek pro podnícení investiční aktivity a vytvoření nových pracovních příležitostí ve všech členských státech Unie.

Evropská unie je založena na idejích a hodnotách evropské civilizace, k nimž patří zajištění míru a bezpečnosti, úcta k lidské důstojnosti, rovnost občanů, dodržování lidských práv včetně práv příslušníků menšin, svoboda, demokracie, pluralismus, rovnost, tolerance, soudržnost, nepřipustnost diskriminace, sociální jistoty, solidarita, respektování národní identity a vláda zákona.

Všechny tyto ideje, cíle a vize, které jsou pro rozvoj EU nezbytné, se stávají hlavním impulsem pro stanovování priorit předsednických států a podkladem k úspěšnému směřování k jejich naplnění.

2.1 Předsednictví v praxi

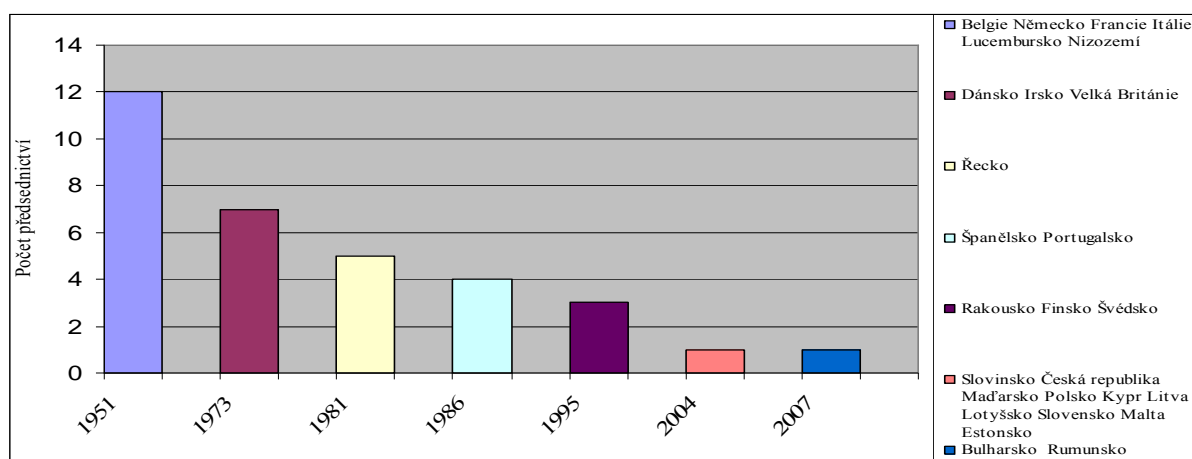
Předsednictví se střídá po šesti měsících, takže v každém kalendářním roce se o něj dělí dvě země, jedna v první části roku v období od ledna do června a druhá země v druhé části od července do prosince. Země se pravidelně v předsedání střídají podle stanovených zásad¹⁶, aby měly všechny stejnou možnost usměrňovat vývoj Unie podle vlastní představy. Předsednictví dává také jedinečnou příležitost ke zviditelnění problematiky evropské integrace v předsedající zemi a v neposlední řadě ke zvýšení prestiže předsedající země v Unii. Další významnou činností předsedající země je usilovat o vytváření všeobecně

¹⁶ Viz.: kapitola 2.1.2 Základní principy předsednictví

přijatelných kompromisů – v případech závažných jednání o kontroverzních tématech, kdy mají jednotlivé země neslučitelné názory, funguje jako „vyjednač“ usilující o zprostředkování výsledné shody.

Obrázek 2.1. „Průměrný počet předsednictví členských států v závislosti na roku vstupu do EU“ nám znázorňuje závislost počtu předsednictví na roku vstupu do EU. Největšího počtu předsednictví proto od roku 1958 až do roku 2020 dosahují zakladatelské státy a to počtu 12-ti předsedajících období. Zajímavé je, že se tyto státy v období let 1958-1973 každoročně střídaly v tomto úřadu na bázi pravidelně se opakujících předem utvořených dvojic.¹⁷ Po dalším rozšíření EU v roce 1973 se tyto dvojice rozdělily a do předsednictví se připojilo i Dánsko, Irsko a Velká Británie.

Graf. 2.1: Průměrný počet předsednictví členských států v závislosti na roku vstupu do EU



Zdroj: tabulka v příloze č.2, vlastní úprava

Podrobnější přehled dvojic předsedajících států od roku 1958-2020 naleznete v tabulce v příloze č.1 . Tabulka počtu předsednictví a jednotlivé roky vstupu všech členských států se nachází v příloze č.2.

2.1.1 Priority předsednictví

Každá předsedající země na začátku svého šestiměsíčního mandátu předloží Radě EU a Evropskému parlamentu své priority, tedy program hlavních cílů, kterých hodlá v průběhu předsednictví dosáhnout. Tyto cíle zpravidla vycházejí z aktuální situace a výzev,

¹⁷ Belgie- Německo, Francie- Itálie, Lucembursko- Nizozemí

kterým EU v daném období čelí, a dále těch, které jsou z hlediska dané země prioritní. Zvolením priorit předsedající stát určí, které záležitosti se budou na zasedáních Rady EU projednávat. Obvykle je daný stát zveřejňuje na internetové stránce předsednictví a je namířen nejen směrem k ostatním členským státům a institucím EU, ale především směrem k veřejnosti. Program a priority předsednictví obvykle představuje ministr zahraničních věcí nastupujícího předsednictví na posledním zasedání GAERC¹⁸, které jeho výkonu předchází. Mimo obecného programu může předsednictví zveřejnit dokumenty, které pokrývají priority jednotlivých resortů, resp. tematických oblastí.

Při výběru priorit by měla předsedající země brát ohled na předcházející a následující předsednictví tak, aby byla zachována kontinuita a aby bylo postupně dosaženo vize týmového modelu předsednictví. Společný program se vypracovává ve spolupráci s Evropskou komisí a musí být hotov nejpozději jeden měsíc před začátkem období, na které se vztahuje. Schvaluje jej Rada pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy na posledním zasedání před počátkem daného období. Například dokument koordinující priority zemí, tzv. Roční akční plán Rady, připravilo Rakousko společně s Finskem, které se ve funkci předsedající země vystřídaly v roce 2006. Obdobný a Aktuálně platný program vytvořily Německo, Portugalsko a Slovinsko a byl schválen Evropskou radou v prosinci 2006. Jednání jež vedly k schválení vzniku kompromisního textu společného programu Francie, ČR a Švédska byly ukončeny na přelomu února/března 2008.

2.1.2 Základní principy předsednictví

Předsednictví je postaveno na dvou základních principech. Prvním je rovné zastoupení členských států, tzv. rotační princip. Jeho pravidla se v průběhu historie měnila, základní myšlenka rovného přístupu ovšem přetrvává do dnešních dnů. Díky tomuto principu tak mají i malé státy šanci ovlivnit charakter EU. Druhým principem předsednictví je jeho nestrannost. Princip nestrannosti můžeme charakterizovat jako snahu předsedajícího státu vykonávat svěřený úřad v zájmu Unie a nikoliv podle svých národních zájmů.

V zásadě tak nestrannost spočívá především ve schopnosti předsedajícího státu identifikovat a ošetřit evropská témata, brát v potaz připomínky a návrhy dalších členských států a spolupracovat při výkonu předsednictví s dalšími institucemi EU. Princip nestrannosti není zakotven oproti rotačnímu principu v žádném smluvním textu. Základní podmínkou

¹⁸ GAERC= Rada pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy

zajištění aplikace principu rovnosti bylo zajištění odpovídající rotace zemí při výkonu předsednictví. Rotační princip, který zaručuje střídání úřadu, byl zakotven v zakládajících smlouvách a zůstal v platnosti až do tzv. severního rozšíření ¹⁹ v roce 1995. V článku 146 Smlouvy o EHS byl zakotven vzestupný a sestupný abecední pořádek, z čehož vyplývalo několik pozoruhodností. Jako součást páté vlny rozšíření byl přijat na summitu Evropské rady v prosinci 1993 nový systém, který stanovil harmonogram předsednictví až do roku 2003. Při jeho stanovování vycházela EU ze zásad:

- „adaptace“ nových členských států : přestože například Dánsko či Řecko zvládly výkon funkce krátce po přistoupení k ES, rozhodla Unie o tom, že při dalším, tzv. severním rozšíření budou noví členové předsedat EU vzhledem ke vstupu do EU s několikaletým zpožděním. Tabulka 2.1. „Adaptace nových členských států“ nám dokládá, že Rakousko předsedalo EU až tři roky po svém přistoupení, Finsko po čtyřech letech a Švédsko dokonce po šesti.

Tab. 2.1: „Adaptace“ nových členských států

stát	rok vstupu do EU	rok prvního předsednictví
Řecko	1981	1983
Rakousko	1995	1998
Finsko	1995	1999
Švédsko	1995	2001

Zdroj: tabulka v příloze č.2, vlastní úprava

- střídání menších a větších zemí: je důležité z toho důvodu, aby institut „Trojky“ vždy zahrnoval alespoň jeden velký stát
- alternace nových a dlouholetých členů EU: myšlen je fakt, že v EU jsou dnes země s dlouhou „integrační“ historií, jsou to zakladatelské státy jako třeba Lucembursko či Nizozemí a velká skupina „nováčků“ mezi které patří země, které se k EU připojili v letech 2004 a 2007 . Tabulka 2.2. „Alternace nových a dlouholetých členů EU“ zobrazuje předsednictví v letech 2015-2017, kde se střídají státy jako je Lucembursko, Nizozemsko a Velká Británie se státy Lotyšskem,

¹⁹ Rozšíření EU o státy Finsko, Rakousko a Švédsko

Slovenskem a Maltou. Celkový přehled předsednictví nalezneme v příloze č.1.

Tab. 2.2: Alternace nových a dlouholetých členů EU

2015	Lotyšsko	Lucembursko
2016	Nizozemsko	Slovensko
2017	Malta	Velká Británie

Zdroj: tabulka v příloze č.1, vlastní

- prostřídání nových neutrálních členů: například Švédsko či Finsko se státy aktivními na poli společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) jako je Německo, Itálie, Velká Británie atd.

Současný řád rotace předsednictví, který byl schválen Radou EU v lednu 2007, kdy byl učiněn a schválen návrh pořádku rotace až do roku 2020 zobrazuje tabulka 2.3. „Předsednictví pro období 2007 – 2020“.

Tab. 2.3: Předsednictví pro období 2007 - 2020

	<i>leden- červen</i>	<i>červenec- prosinec</i>
2007	Německo	Portugalsko
2008	Slovinsko	Francie
2009	Česká republika	Švédsko
2010	Španělsko	Belgie
2011	Maďarsko	Polsko
2012	Dánsko	Kypr
2013	Irsko	Litva
2014	Řecko	Itálie
2015	Lotyšsko	Lucembursko
2016	Nizozemsko	Slovensko
2017	Malta	Spojené království
2018	Estonsko	Bulharsko
2019	Rakousko	Rumunsko
2020	Finsko	x

Zdroj: http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/oj/2007/l_001/l_00120070104cs00110012.pdf#page=2, vlastní úprava

Jedním ze záměrů této práce je nejen přiblížit předsednictví z teoretického hlediska, ale také poukázat na praxi, a to v podobě představení průběhu předsednictví jednoho z členských států. Pro tento účel jsem si vybrala předsednictví Finska. Finsko vstoupilo do EU v roce 1995 a svůj první předsednický úřad spolu s Německem vykonávalo v roce 1999. Další předsednictví proběhlo v roce 2006 ve dvojici s Rakouskem a třetí předsednictví Finsko čeká

v roce 2020. Ne všechny finské snahy během předsednictví skončily úspěchem, nicméně několika důležitých výsledků se podařilo dosáhnout a proto bych chtěla na příkladu právě Finského předsednictví z roku 2006 poukázat na to, jak si dokáže členský stát plnit své stanovené priority a co dané předsednictví přineslo v souvislosti s rozvojem EU.

2.2 Charakteristika Finska jako předsednického státu

Rámec priorit Finského předsednictví byl dán Operačním programem Rady pro rok 2006 z prosince roku 2005. Byl vypracován ve spolupráci s Rakouskem na bázi prvního strategického Víceletého programu pro léta 2004-2006, připraveného šesticí zemí, které v tomto časovém rozmezí EU postupně předsedaly²⁰ Irsko, Nizozemí, Lucembursko, Velká Británie, Rakousko a Finsko.

Pokud chce Evropská unie zvýšit svůj kredit, musí ukázat svou otevřenost, efektivitu svého rozhodování a schopnost dobře tvořit legislativu. Finsko se v průběhu svého předsednictví proto zaměřilo na výzvy, kterým Evropa v dnešní době čelí. Snažilo se uspět především v oblastech, které se týkaly rozšíření EU, energetické politiky, posílení konkurenceschopnosti EU, boje proti globálnímu oteplování, otázky imigrace, vztahu EU a Ruska. Přesné názvy priorit Finského předsednictví blíže popisuje tabulka Tab. 2.5. „Priority předsednictví vybraných zemí“.

2.2.1 Stanovené priority Finska

Finsko si stanovilo šest hlavních priorit. Za velmi důležité považovalo zvyšování vzdělání a rozšiřování kvalifikace. Naplnění této priority chtělo dosáhnout především zvyšováním investic do vzdělání a lidského kapitálu. Finsko chtělo poskytnout nové zkušenosti studentům a učitelům mobilitou mezi EU a Ruskem, usilovalo tím také o vylepšení vzájemných vztahů. Finsko se i mimo Ruska chystalo zaměřit na posílení vnějších vztahů mezi USA a zeměmi západního Balkánu. Další důležitou otázkou se v tomto období stala oblast zmírňování klimatických změn a navázat diskusi na toto téma s třetími zeměmi.²¹ Posílení bezpečnosti také bezpochybně patří mezi nejdůležitější a nejdiskutovanější témata zájmů všech členských států a Evropské unie jako celku. Finsko se proto v návaznosti na toto téma chtělo zabývat předcházení terorismu a současně tak zabránění náboru nových

²⁰ Irsko, Nizozemí, Lucembursko, Velká Británie, Rakousko a Finsko. Podrobnější přehled předsedajících zemí nalezneme v příloze č.1

²¹ Ostatní země, jež nejsou členy EU

příslušníků teroristických skupin. Dále se v této oblasti zabývalo imigrační otázkou a přípravou na rozšíření Schengenského prostoru a zavedení informačního systému SIS. V oblasti globalizace demografických změn mělo Finsko snahu se především zajímat o zlepšení kvality pracovního života, zvýšení míry zaměstnanosti a produktivity. Cílem tohoto snažení by mělo být zajištění důstojné práce pro všechny a boj proti diskriminaci, týkající se pohlaví. Další snahou Finska bylo zvýšení konkurenceschopnosti Evropské unie ve světě s čímž souvisí podpora domácích trhů, především trhů s energií a službami, inovační a energetické politiky. Energetika zaujímá velmi zásadní postavení v rámci finských priorit, což se projevuje velkou snahou o rozvoj energetické politiky a utváření velmi dobrých vztahů se třetími zeměmi v rámci oblasti energetických zdrojů, především pak s Ruskem.

V šesti měsících měl být rovněž monitorován pokrok Bulharska a Rumunska při plnění přístupových kritérií. Dále měla pokračovat přístupová jednání s Chorvatskem a Tureckem a klíčovým momentem mělo být předložení zprávy Komise o tzv. screeningu neboli srovnání legislativy Chorvatska a Turecka s legislativou EU. Cílem Finska bylo dosažení nového konsensu v otázce dalšího rozšiřování Unie. Mimo to se Finsko snažilo přiblížit občanům pozadí rozhodovacích procesů a práci institucí uvnitř EU. Během svého druhého předsednického období se Finsko chystalo zaměřit na prozkoumání voleb týkajících se Evropské ústavy.

2.2.2 Naplnění stanovených priorit

Během šestiměsíčního předsednictví se Finsku povedlo mnohé dovést do úspěšného konce, ale také se mnohé nepodařilo dokončit podle stanovených představ a očekávání.

Během Finského předsednictví se Rada a Evropský parlament rozhodl pro víceletý program ve vzdělávání a kultuře. V souladu s cíly předsednictví se usnesl spustit Integrované akční plány v roce 2007. Nové dlouhodobé vzdělávací programy tak společně přinesly aktuální programy jako Sokrates, Leonardo da Vinci a Europass. V prosinci 2006 byla na neoficiálním setkání Ministrů školství přijata úřední zpráva, ve které zúčastnění souhlasili v pokračování Kodaňského procesu zaměřeného na podporování evropské spolupráce a na odborném vzdělávání a školení.

V době Finského předsednictví dovedla EU své cíle v oblasti změn klimatu do zdárného cíle a to na konferenci, která se konala v listopadu v Nairobi. Energetika, klima spolu s udržitelným rozvojem byly projednávány s Ruskem a USA. Součástí globálních problémů souvisejících se změnou klimatu je i otázka stále klesající biodiverzity, ta byla projednávána na bázi komunikace s Komisí a jejím akčním plánem v prosinci 2006. V souvislosti s vnitřním energetickým trhem řešilo Finsko spolu s Radou EU přijetí závěrů na základě akčního plánu týkajícího se energetické výkonnosti a blízké budoucnosti. V rámci energetiky také navázalo Finsko spolupráci s Ruskem

Imigrační politika se řešila na prosincovém zasedání Rady, byly zde schváleny komplexní základy pro společnou Evropskou migrační politiku, zahrnující také dlouhodobá unijní opatření k zamezení nepravdivých migračních vln, které v posledních letech nabyly na měřítku a významu. Jedním z mnoha navrhovaných a diskutovaných opatření byl i Schengenský informační systém. Finsko vyjednávalo opatření, které umožní zvýšení vnitřních hraničních kontrol. Na konci roku 2007 tak nové členské státy mohly vstoupit do Schengenského prostoru.

Datum vstupu Bulharska a Rumunska bylo během Finského předsednictví potvrzeno a tyto státy se k EU mohly připojit k 1.1. 2007 a proběhlo tak šesté rozšíření. Přístupové vyjednávání s Chorvatskem a Tureckem nebylo doposud ukončeno a pokračuje tak stále podle všeobecných principů pro rozšíření. S každou kandidátskou zemí se zachází rovnocenně a pokrok v přístupových vyjednáváních bude záležet na individuálních přednostech každé země.

Během Finského předsednictví dokončila komise porovnávání Chorvatské a Turecké legislativy s legislativou EU. Ve vyjednávání s Chorvatskem byla otevřena vyjednávací kapitola týkající se ekonomiky a monetární politiky, podnikání a průmyslu a celní unie.

Finsko vedlo během předsednictví také dvoustranné rozhovory se členskými státy o Euroústavě. Podařilo se mu toto téma oživit a detailní zprávu o svých výsledcích předalo Německu. Dominantním tématem však byla problematika přístupových jednání EU s Tureckem. Finsku se nepodařilo dospět k finálnímu řešení turecko-kyperského problému, avšak úspěšně zažehnilo krizi, ve které mohla přístupová jednání skončit.

2.3 Propojení prioritních oblastí čtyř po sobě jdoucích předsednictví

Pro ukázkou provázanosti prioritních oblastí členských zemí, které vykonávají svůj předsednický úřad jsem si vybrala právě státy, jež navazují na předsednictví Finska a předsedaly EU před uskupením trojky, jejíž součástí bude i ČR. Spolu s Finskem patří mezi vybrané státy Německo, Portugalsko a Slovinsko. V této podkapitole bych chtěla přiblížit propojenost a spolupráci daných států a poukázat na preferované oblasti zájmu, jež se v jednotlivých letech stále opakují.

Předsednické země si názvy svých priorit stanovují podle oblastí, kterým se chtějí v průběhu svých předsednictví zabývat. V praxi však mají oblasti zájmu v každém členském státě jiný název. Oblasti a jejich konkrétnější zaměření zobrazují v tabulce Tab. 2.4: Propojenost prioritních oblastí.

Tab. 2.4: Propojenost prioritních oblastí

OBLAST PRIORITY	ZAMĚŘENÍ	STÁT			
		<i>Finsko</i>	<i>Německo</i>	<i>Portugalsko</i>	<i>Slovinsko</i>
Rozvoj EU	Lisabonská strategie	X	-	X	X
	konkurenceschopnost	X	X	X	X
	zaměstnanost	X	X	-	X
	inovace	X	X	X	-
<i>číslo názvu priorit:</i> ²²		1,2	1	2	2
Otázky bezpečnosti	boj proti terorismu	X	X	X	X
	imigrační otázka	X	X	-	X
	SIS	X	X	X	X
<i>číslo názvu priorit:</i>		5	5	3	5
Vztahy EU s	Rusko	X	X	X	-
	USA	X	-	X	-
	Západní Balkán	X	X	X	X
<i>číslo názvu priorit:</i>		6	6	4	4
Energetika, klimatické změny	klimatické změny	X	-	X	X
	energetika	X	X	-	X
	obnovitelné zdroje	-	X	X	X
<i>číslo názvu priorit:</i>		4,2	3	4	3

Zdroj: http://www.eu2006.fi/en_GB/, <http://www.eu2007.de/en/>, <http://www.eu2007.pt/UE/vEN/>, <http://www.eu2008.si/si/>, vlastní úprava

Touto tabulkou chci poukázat na propojenost prioritních oblastí čtyř po sobě jdoucích států v období 2.poloviny roku 2006 do 1.poloviny roku 2008. V prvním sloupci

²² Podle tohoto čísla nalezneme v tabulce 2.5. přesné názvy priorit

tabulky jsem si vytyčila čtyři hlavní oblasti zájmu všech analyzovaných států. Každý stát ovšem na danou oblast klade menší či větší důraz v závislosti na národních zájmech a proto jsou ve druhém sloupci konkrétněji dané oblasti rozebrány. Každý ze zbylých sloupců zobrazuje stát a označením písmenem x v jednotlivém řádku a příslušném sloupci zobrazují, zda-li se daný stát podílí konkrétně na dané oblasti. V tabulce jsou patrná čísla, které nás odkazují do tabulky 2.5. „Priority předsednictví vybraných zemí“, kde pod konkrétním číslem nalezneme přesný název priority.

Tab. 2.5: Priority předsednictví vybraných zemí

Priority Finského předsednictví		Priority Německého předsednictví	
<i>priority 2.poloviny roku 2006</i>		<i>priority 1.poloviny roku 2007</i>	
1	Globalizace a demografické změny	1	Smlouva o Ústavě pro Evropu
2	Zvýšení konkurenceschopnosti	2	Dynamika ekonomiky a sociální odpovědnost
3	Kvalitní a efektivní vzdělávání	3	Energetická politika
4	Klimatické změny	4	Evropská sociální dimenze
5	Posílení bezpečnosti	5	Spravedlnost a vnitřní bezpečnost
6	Posílení vnějších vztahů EU	6	Spol.zahr. a bezp.politika a posílení vnějších vztahů
Priority Portugalského předsednictví		Priority Slovinského předsednictví	
<i>priority 2.poloviny roku 2007</i>		<i>priority 1.poloviny roku 2008</i>	
1	Nová smlouva	1	Lisabonská smlouva
2	Lisabonská agenda	2	Lisabonská strategie
3	Bezpečnost, svoboda, spravedlnost	3	Energetika a klimatické změny
4	Vnější vztahy	4	Západní Balkán
		5	Mezikulturní dialog

Zdroj: http://www.eu2006.fi/en_GB/, <http://www.eu2007.de/en/>, <http://www.eu2007.pt/UE/vEN/>, <http://www.eu2008.si/si/>, vlastní úprava

Tabulka 2.5. je rozčleněna do čtyř částí a zobrazuje přehled čtyř vybraných zemí a názvy jejich hlavních priorit. Jedná se o priority zemí Finska, Německa, Portugalska a Slovinska.

Jak vyplývá z obou tabulek 2.4. „Propojenost prioritních oblastí“ a 2.5. „Priority předsednictví vybraných zemí“, mezi hlavní oblasti, na které se státy soustředí patří bezesporu oblasti týkající se převážně rozvoje EU ve všech směrech, bezpečnosti a ochrany jak společenství tak obyvatel, posílení vnějších vztahů a řešení problémů v celosvětovém měřítku. Oblastí, kterou žádný z vybraných států nezapomněl opomenout, je oblast ochrany životního prostředí a energetiky. Hlavním důvodem angažování v této oblasti je dlouhodobý problém týkající se obnovitelných zdrojů a stále se zvyšujícím procentem znečištění prostředí.

Obdobné a mnohdy stejné priority nalezneme také u předsedajících států, které budou vykonávat svůj předsednický úřad v rámci trojky od 2.poloviny roku 2008. Mezi tyto státy patří spolu s Francií a Švédskem i Česká republika.

3 ČR jako předsednický stát

Prvního. ledna 2009 se Česká republika se ujme svého šestiměsíčního předsednictví Evropské unie. Tuto prestižní funkci převezme od Francie a k 1. červenci 2009 ji bude předávat Švédsku. Předsednictví je velká šance pro Českou republiku ukázat svůj potenciál, projevit se jako důležitý a důvěryhodný partner na mezinárodním poli a prokázat tak, že za dvě desetiletí od roku 1989 ušla velmi dlouhou cestu, na kterou potřebovaly některé státy podstatně delší časové období. Způsob, jakým se ČR s předsednickým postem vypořádá významně ovlivní její jméno a postavení v Evropě. Čeká nás tedy půlroční období, kdy budeme předsedat všem setkáním hlav států či předsedů vlád a také všem jednáním Rady. Těmto schůzkám předchází i každotýdenní schůzky Výboru stálých zastoupení, který se skládá z velvyslanců členských zemí při EU nebo jejich zástupců, a pravidelné schůzky zhruba 200 výborů a pracovních skupin. Od předsednické země se primárně očekává schopnost naslouchat ostatním členským státům, znalost a předvídání jejich postojů, role prostředníka či předkladatele kompromisů mezi státy.

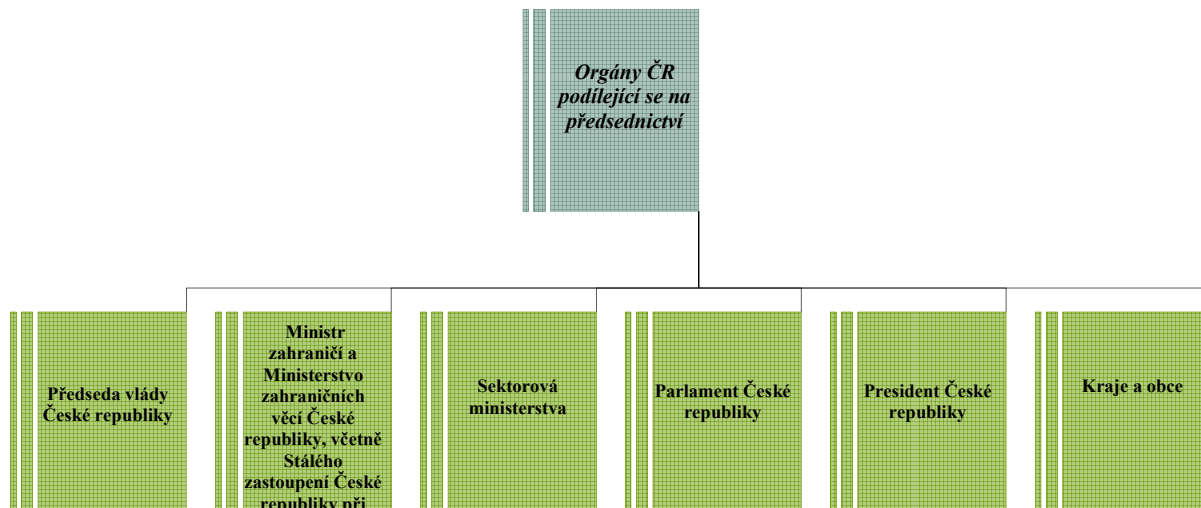
České předsednictví bude ovlivněno koncem funkčního období Evropského parlamentu a stávající Evropské komise. V případě, že se podaří ve všech členských zemích během roku 2008 ratifikovat novou Reformní smlouvu může se stát dalším zásadním mezníkem českého předsednictví fakt, že předsednictví by mohlo být prvním, které bude pracovat v novém institucionálním uspořádání. V případě potíží s ratifikací této Smlouvy, či jejím neschválením, potom bude muset řešit nastalou situaci. Z globálního pohledu se k ovlivňujícím faktorům můžeme přiřadit také fakt, že v USA se ujme úřadu nová administrativa. Mimo to bude rok 2009 představovat také dvacetileté výročí pádu železné opony a pětileté výročí historicky největšího rozšíření EU, což se také promítne do předsednictví a jeho priorit.

3.1 Přípravy na předsednictví

Pro výkon předsednictví je velmi důležité se náležitě připravit a proto vlastní příprava zajištění předsednictví je zpravidla zahajována přibližně již dva roky před výkonem předsednictví. Přípravy probíhají jak na vnitrostátní úrovni, tak i na úrovni unijní a to formou spolupráce a výměny informací a zkušeností s předchozími předsednickými zeměmi a s generálním sekretariátem Rady EU. V České Republice koordinuje přípravu předsednictví sekce Úřadu vlády pod vedením místopředsedy vlády pro evropské záležitosti Alexandra

Vondry. Schéma na obr. 3.1. „Schéma orgánů ČR podílejících se na předsednictví“ nám přibližuje strukturu orgánů podílejících se na předsednictví.

Obr. 3.1: Schéma orgánů ČR podílejících se na předsednictví



Zdroj: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>, vlastní úprava

Pro potřeby předsednictví byly zřízeny nové funkce a instituce. Zřízena byla funkce již zmíněného místopředsedy vlády pro evropské záležitosti, mezi jehož hlavní úkoly patří příprava a koordinace předsednictví, zřídila se také sekce pro předsednictví v rámci Úřadu vlády ČR a ustavila se Centrální organizační skupina pro předsednictví²³. V rámci příprav proběhla reforma struktury Výboru pro Evropskou unii, která slouží jako centrální jednotka pro koordinaci obsahové stránky předsednictví. V období mezi lednem a březnem roku 2007 došlo k dosti zásadním změnám v nastavení koordinačního mechanismu a k zrušení zvláštní funkce vládního tajemníka pro předsednictví. Je nutné zajistit organizační, logistické, finanční, personální a mediální zajištění zasedání zejména v Bruselu a na území ČR.

3.1.1 Rozšíření pracovních míst a kvalifikace úředníků

Samotný výkon předsednictví klade mimořádné nároky na celou státní správu. Proto i ČR nesměla tyto přípravy podcenit a na tento důležitý úkol se důkladně připravuje, a to nejen z hlediska vhodné volby svých priorit, ale i po stránce technické. Technická příprava pro předsednictví představuje důkladné zajištění po stránce personální, logistické i

²³ Zdroj: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>, březen 2008

bezpečnostní a především také kvalitní komunikaci a koordinaci před i po dobu průběhu předsednictví. V rámci těchto příprav jsou školeni státní úředníci a diplomaté, kteří budou tvořit jádro týmu pro bezproblémový průběh předsednictví v ČR. Komplexně by mělo být vyškoleny cca 350 úředníků. Dobrá a kvalitní organizace si také vyžádá nárůst pracovních míst. Česká administrativa plánuje dočasně posílit o 480 úřednických míst a také česká mise při EU v Bruselu by ze stávajícího počtu 120 osob měla narůst na 200 zaměstnanců. Je ovšem nezbytné, aby tito úředníci měli dostatečné znalosti o EU, znali její fungování a byli schopni aktivně komunikovat v cizích jazycích (zejména v angličtině a francouzštině). Na každém úřadě byl také stanoven tzv. resortní koordinátor²⁴.

3.1.2 Finanční zajištění

K přípravám neodlučitelně patří taky stanovení finančního rámce, ve kterém se ČR v době předsednictví bude pohybovat. Na konci června 2007 schválila vláda ČR finanční a personální zajištění českého předsednictví. Rozpočet předsednictví pro rok 2008 činí 700 milionu korun a 1 mld. korun pro rok 2009.

3.1.3 Volba priorit

Pro úspěšné zvládnutí předsednictví je důležité si zvolit jasné a realistické cíle. Samotnou přípravu a formulaci cílů má v rámci Útvaru místopředsedy vlády pro evropské záležitosti na starosti Sekce pro evropské záležitosti. 25 Prioritní oblasti zájmu každé předsednické země jsou determinovány jak vlastními preferencemi, tak i vnějšími faktory, jako je například aktuální politická situace nebo dlouhodobé směřování unie.

Ve vnitřní rovině chce ČR poukázat na existenci přechodných období pro volný pohyb pracovníků, překážky volného pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu, problematické fungování vnitřního trhu s energiemi, nadměrné financování tradičních politik (především Společné zemědělské politiky), bránící vyšším investicím do růstově orientovaných politik, potřebu zlepšit a zjednodušit regulační prostředí EU, či prohlubovat vzájemnou spolupráci členských států Unie v oblasti justice a vnitra. V rámci vnější dimenze považuje ČR za bariéru nízkou míru liberalizace obchodu se třetími zeměmi, nedostatečně

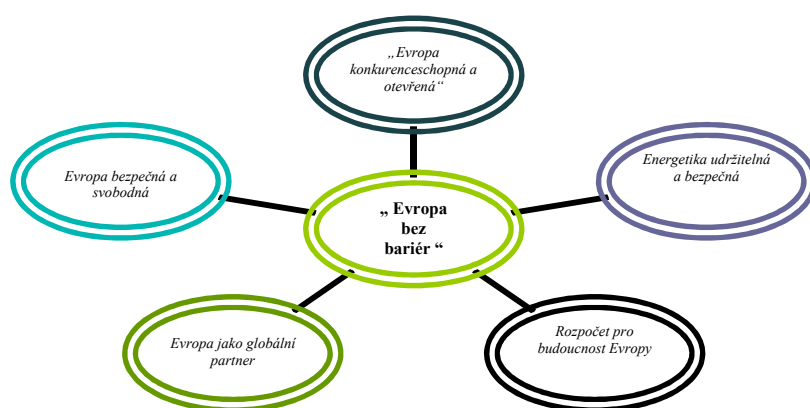
²⁴ **Resortní koordinátoři** zodpovídají za plnění úkolů, souvisejících s přípravou a výkonem předsednictví ČR v Radě EU, v rámci svých ministerstev

²⁵ Od září 2007 ji řídí **Ing. Marek Mora**, náměstek místopředsedy vlády pro evropské záležitosti

fungující energetickou politiku Unie, zpomalenou dynamiku rozšiřování EU, nebo existující překážky transatlantické ekonomické spolupráce. Dále je třeba pokročit ve vytváření společné migrační a azylové politiky EU v návaznosti na odstraňování bariér mobility osob mezi členskými státy Unie, stejně tak jako dosáhnout celkově větší vnější otevřenosti Unie²⁶.

Tak jako ostatní členské státy, tak i ČR bude mít v době předsednictví své motto, které ji bude po celých šest měsíců provázet. Jelikož si ČR uvědomuje, že EU bývá někdy zvenčí vnímána jako uzavřené společenství vzhledem k přetrvávajícím překážkám evropského integračního procesu, zejména v oblasti vnitřního trhu, volného pohybu osob, zboží, služeb a kapitálu, přechodného období pro volný pohyb pracovníků a dalších zvolila proto jako své motto: „Evropa bez bariér“. V návaznosti na motto „Evropa bez bariér“ si ČR pro své předsednictví v Radě EU stanovila pět prioritních oblastí, ty schématicky znázorňuje obrázek 3.2. „Prioritní oblasti předsednictví“.

Obr. 3.2: Prioritní oblasti předsednictví



Zdroj: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/predsednictvi_priority.pdf, vlastní úprava

Klíčovou oblast zájmu českého předsednictví bude představovat „Evropa konkurenceschopná a otevřená“. Motto předsednictví můžeme chápat jako zastřešující prioritu, procházející všemi zvolenými tématy pro období předsednictví. Česká republika se zatím nachází ve fázi přípravy svých priorit. Tato fáze již nicméně pokročila do stadia, v němž je možno identifikovat základní prioritní okruhy.

²⁶ Zdroj: http://www.msmt.cz/uploads/Prioritni_oblasti_CZ_PRES.pdf, březen 2008

3.1.3.1 Evropa konkurenceschopná a otevřená

Tato oblast se pro ČR v době předsednictví stala klíčovou. Je v ní kladen důraz na prohlubování konkurenceschopnosti, důsledném naplňování čtyř svobod a prosazování liberální obchodní politiky. Důvodů, proč si zrovna tuto oblast ČR vybrala je hned několik.

Přibližování ČR k průměru ekonomické úrovně EU je jednoznačným úspěchem, ovšem jeho odvrácenou stranou se stala postupná ztráta konkurenční výhody ČR založené spíše na nízkých nákladech a podhodnoceném měnovém kurzu. Ztráta nákladové výhody proto vedla k požadavku na nové zdroje konkurenceschopnosti a tím podporu nabídky jedinečných, soustavně inovovaných produktů a procesů s vysokou přidanou hodnotou, které produkuje a aplikuje vzdělaná pracovní síla.

Dalším důvodem volby této priority je posilování konkurenceschopnosti, která je z velké části spojená s úspěšnou implementací tzv. Lisabonské strategie, neboli Strategii pro růst a zaměstnanost a to jak na národních tak i celo unijní úrovni. Je to dlouhodobá priorita, jejímuž naplňování je navíc zaměřen pravidelný jarní summit Evropské rady.

Velkou výzvou je pro evropské regiony také konkurence představována dynamicky se

rozvíjející ekonomikou zejména v Asii, jejichž pozice se v globální ekonomice postupně mění. Ze strany rozvíjejících se asijských ekonomik jsou v tradičních zpracovatelských odvětvích nejvíce ohroženy díky své středně náročné technologické struktuře právě nové členské státy.

Důležitou součástí této prioritní oblasti je důraz na inovace v evropské ekonomice, které zejména závisejí na kvalitě a kvantitě investic do vzdělávání, výzkumu a vývoje, což souvisí s cílem českého předsednictví posílit tzv. Evropský výzkumný prostor. Pro dlouhodobé udržení konkurenční výhody je předpokladem kvalifikovaná pracovní síla, tedy výše a kvalita investic do vzdělávání. Podpora rozvoje vzdělané populace přispívá z hlediska efektivnosti, rovnosti příležitostí a sociální participace k výborné sociální a pracovní mobilitě, proto je celoživotní učení důležitou podmínkou zvyšování konkurenceschopnosti. Posilováním Evropského výzkumného prostoru chce ČR docílit jednotného atraktivního trhu práce pro výzkumníky.

Dalším zájmem této priority je oblast, kde se předsednictví hodlá zaměřit na zlepšení regulatorního prostředí a podporu malých a středních podniků. Jedním z mnoha negativních faktorů, které ovlivňují potenciál podnikatelského sektoru a také jeho konkurenceschopnost je vysoká administrativní zátěž a míra regulace evropské ekonomiky. Kvůli tomuto by mělo České předsednictví usilovat o shodu v otázce stanovení dalších cílů ke snížení administrativní zátěže pro jednotlivé oblasti. ČR se tímto řadí mezi několik málo států EU, který mají zájem na kvantitativním snižování administrativní zátěže a již provedla její analýzu měření. Zlepšování regulatorního prostředí úzce souvisí s tématem malé a střední podniky, pro něž administrativní regulace představuje nadměrnou zátěž. Tyto podniky hrají důležitou roli v oblasti zaměstnanosti a v mnoha zemích jsou i tahouny hospodářského růstu a inovací. Jako jedno z mnoha schůdných východisek se pro tyto podniky jeví předávání zkušeností mezi členskými státy. ČR bude v době předsednictví organizátorem konference o Evropské chartě pro malé podniky, jejímž hlavním cílem bude předávání „best practices“ o fungování malých a středních podniků v jednotlivých zemích Unie. Důležitým tématem v období předsednictví ČR proto zřejmě bude také otázka podpory růstu podílu malých a středních podniků na exportu a rozvoj služeb napomáhajících firmám při etablování na zahraničních trzích.

Dalším důležitým aspektem pro dosažení vyšší konkurenceschopnosti EU je důsledné pokračování v prohlubování vnitřního trhu, jehož fungování v podobě volného pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu stále čelí různým omezením. V tématu čtyř svobod by mělo být potenciální českou prioritou i odstranění stávajících přechodných období na volný pohyb osob ve zbývajících členských státech EU. České předsednictví by se mělo pokusit vyvolat diskusi o další liberalizaci sektoru služeb, k čemuž by bylo vhodné uspořádat konferenci na téma jejich volného pohybu v rámci EU²⁷.

3.1.3.2 Energetika udržitelná a bezpečná

Jedná se o dlouhodobé téma, ve kterém musí být EU schopna nalézt adekvátní odpověď na vnější tlaky, kterým je v této oblasti vystavena. Zvláště pak je nutné se vypořádat se zrychlujícím se procesem klimatických změn, které hrají v této kapitole velkou roli, stejně jako se skutečností, že zhruba 90 % světových zásob ropy a zemního plynu se nachází v

²⁷ Zdroj: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/predsednictvi_priority.pdf, březen 2008

politicky nestabilních oblastech. Dlouhodobým cílem je tak stává také udržitelná, účinná a rozmanitá skladba zdrojů energie

V průběhu předsednictví bude mít ČR snahu o vytvoření společné strategie pro oblast energetiky tak, aby jednotlivé státy co nejvíce spolupracovaly a respektovaly zájmy ostatních. ČR v kontextu s hlavní prioritní oblasti českého předsednictví si zároveň také plně uvědomuje důležitost konkurence v odvětvích veřejné služby (elektrická energie, plyn, telekomunikace doprava, poštovní služby) jak pro spotřebitele, tak pro firmy, jež těchto odvětví využívají. Klíčovým nástrojem posilování konkurenceschopnosti EU na poli energetiky je spolehlivé a bezpečné fungování vnitřního trhu s elektřinou a plynem.

3.1.3.3 Rozpočet pro budoucnost Evropy

Rozpočet je klíčovým nástrojem k uskutečňování unijní politiky a proto se bude ČR snažit zajistit, aby prostředky z unijního rozpočtu byly využívány efektivně a aby způsob jejich vynakládání držel krok s aktuálními potřebami EU. Stěžejní část diskuse o rozpočtu EU se bude převážně vázat s reformou Společné zemědělské politiky (SZP), která dlouhodobě spotřebovává největší díl prostředků, které jsou každoročně v rámci rozpočtu EU přerozdělovány. Velmi zásadní bude také fakt, že Česká republika plánuje prosazovat zrušení příjmů rozpočtu EU založeném na DPH.

Evropská komise by měla v rozmezí let 2008-2009 publikovat Bílou knihu o rozpočtu, která by měla zahájit diskusi o jeho revizi. Pozice Česka se v této oblasti bude odvíjet od momentu vydání této knihy. Buď převezme české předsednictví debatu o rozpočtu zahájenou Francií, nebo ji samo zahájí.

3.1.3.4 Evropa jako globální partner

Zahraničně-politická dimenze bývá tradičně zařazována mezi priority předsednictví členských zemí. Předsednická země v jejím rámci zohledňuje aktuální vývoj v zahraniční politice Unie, zvýšené pozornosti se však logicky dostává těm aspektům vnějších vztahů či oblastem, v nichž se daná země výrazněji angažuje zejména s ohledem na svou geografickou polohu, historickou zkušenost, vlastní zahraničně-politickou orientaci, bezpečnostní a ekonomické zájmy.

ČR se proto zaměřila na oblasti transatlantických vztahů a role NATO jako klíčového aktéra evropské bezpečnosti, v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU bude ČR v době svého předsednictví podporovat účinnou spolupráci mezi EU a NATO, zejména v oblasti budování, rozvoje a financování vojenských kapacit, jejich vzájemného doplňování a případného nasazování do mezinárodních operací.

Podporu ČR budou mít i regiony západního Balkánu a východní Evropy v rámci tzv. „soluňské agendy“²⁸. Česká republika podporuje další rozšiřování EU, a to včetně velmi diskutovaného přistoupení Turecka. Jednu z dalších klíčových priorit předsednictví ČR v Radě EU je vývoj přístupových jednání mezi EU a Chorvatskem, které mají být završeny v první polovině roku 2009.

Tato prioritní oblast se také zaměří na vyjednávání možné spolupráce s Ruskem, kde jedním z velmi důležitých diskutovaných témat ve vztahu k Rusku je zásobování EU energetickými surovinami a energetická bezpečnost. Klíčem ke vztahu EU s Ruskem je zachování jednoty EU.

3.1.3.5 Evropa bezpečná a svobodná

Budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva je v současné době jednou z nejrychleji se rozvíjejících oblastí spolupráce v rámci EU. ČR si dobře uvědomuje spoluzodpovědnost za další vývoj v této klíčové oblasti unijní spolupráce a proto jí věnuje v průběhu svého předsednictví mimořádnou pozornost. ČR je připravena v rámci předsednictví vykonat také neméně potřebnou práci při realizaci závěrečné fáze Haagského programu²⁹.

Odstraňování bariér v pohybu osob mezi členskými státy Unie zároveň vyžaduje průběžné zlepšování spolupráce policejních a justičních složek, stejně tak jako orgánů působících v oblasti azylové a migrační politiky, civilní justiční spolupráce, schengenské spolupráce. Pokud jde o oblast policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, bude se české předsednictví primárně věnovat projektu vytvoření elektronické sítě národních rejstříků trestů.

²⁸ Soluňská agenda pro západní Balkán ustanovuje, že programy Společenství by měly být otevřeny zemím, které jsou v procesu stabilizace a přidružení, a to na základě rámcových dohod, které mají být podepsány mezi Společenstvím a těmito zeměmi.

Zdroj: http://www.naep.cz/project-data/Rozhodnuti_LLPC1720-2006-ES.pdf, březen 2008

²⁹ Jde o koncepční základ všech prací při budování prostoru svobody, bezpečnosti a práva, který schválila Evropská rada v listopadu 2004

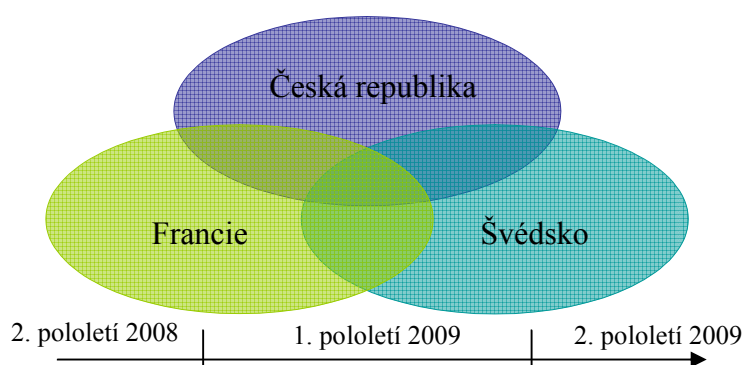
Pro každý předsednický stát je velmi důležité si správně stanovit prioritní oblasti zájmu, jež během jejich předsednického období ovlivňují směr rozvoje EU. Jak už bylo zmíněno v kapitole 1.6.3. „Předsednictví Rady EU“ je také nesmírně důležitá společná komunikace s jinými členskými státy v rámci tzv. „trojky“, která zaručuje určitou kontinuitu v plnění daných priorit.

3.2 Trojka

Pokud si slovo „trojka“ vyhledáme ve slovníku, dozvíme se, že trojka jsou ruské saně tažené třemi vedle sebe zapřaženými koňmi, nebo že toto slovo může být použito k popisu vedení sestávajícího se ze tří osob³⁰. V kontextu EU se toto slovo používá k označení několik pojmů týkajících se zvláštní formy spolupráce mezi třemi zeměmi: předsednické země, země, která právě ukončila předsednictví, a země, která bude Unii bezprostředně předsedat.

Trojku spolu s Českou republikou bude tvořit Francie, která předá předsednictví České republice na konci roku 2008, a Švédsko, které si úřad převezme na počátku druhého pololetí roku 2009. Mimořádně důležitý bod této spolupráce je úzká součinnost s předcházející a následující předsednickou zemí, tedy Francií a Švédskem. Časové schéma trojky je zobrazeno na obrázku 3.3. „Časové schéma předsednictví trojky v době předsednictví ČR“.

Obr. 3.3: Časové schéma předsednictví „trojky“ v době předsednictví ČR



Zdroj: vlastní

³⁰ Zdroj: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Triga>, březen 2008

Do fáze příprav vstoupila ČR na podzim 2007. Dne 20. září 2007 byla oficiálně zahájena jednání s francouzskými a švédskými partnery o struktuře a obsahu společného osmnáctiměsíčního programu tří předsednictví, který bude tvořit základní obsahový rámec agendy Rady EU od 1. července 2008 do 31. prosince 2009. V průběhu těchto jednání je třeba pečlivě analyzovat postoje francouzské i švédské strany a současně pravidelně komunikovat s Generálním sekretariátem Rady a s Komisí. Není možné pominout ani zapojení Evropského parlamentu. Důsledná a konstruktivní spolupráce se zástupci uvedených evropských institucí je v zájmu úspěšného výsledku českého předsednictví nezbytná. Hlavní část jednání nicméně bude ležet na zástupcích zemí tří budoucích předsednictví. Při vyjednávání se zástupci Francie a Švédska je třeba na pozadí prioritních oblastí českého předsednictví mapovat oblasti společného zájmu stejně jako témata, která se mohou stát předmětem sporů. Na základě této analýzy je třeba průběžně připravovat alternativní scénáře jednání a následně v rámci sjednávání výsledného kompromisu usilovat o prosazení co největšího množství původně vytýčených cílů.³¹

Poté co se vicepremiér pro evropské záležitosti Alexandr Vondra sešel se svými protějšky z Francie a Švédska prohlásil, že společným jmenovatelem společného programu trojky by měla být reforma. Vysvětlil, že reformy mají vést k tomu, aby Evropa obstála v celosvětové konkurenci. Češi, Švédové a Francouzi navíc budou v čele sedmadvacítky stát v období, kdy by měly začít fungovat nové institucionální změny, jak předpokládá chystaná reformní smlouva unie. Alexandr Vondra a český ministr zahraničí Karel Schwarzenberg se na tomto základním postoji shodli spolu s francouzským státním tajemníkem pro evropské záležitosti Jeanem-Pierrem Jouyem, švédským ministrem zahraničí Carlem Bildtem a švédskou ministryní pro evropské záležitosti Cecilíou Malmströmovou³².

3.2.1 Předsednictví Švédska a Francie v rámci trojky

Pro všechny tři státy je velmi důležité, aby se jejich priority navzájem nevyklučovaly. Všech pět klíčových oblastí, které si ČR stanovila a na které se v průběhu svého předsednictví hodlá zaměřit, jsou v obecné rovině s postoji francouzských a švédských

³¹ Zdroj: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/komunikace.pdf, březen 2008

³² Zdroj: <http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?id=25411>, březen 2008

partnerů v souladu. Ovšem jako problémové se mohou jevit některá dílčí témata v rámci stanovených oblastí. Již nyní se nicméně rýsuje základní rámec spolupráce budoucích tří předsednictví, jejímž konečným výstupem bude v červnu 2008 představení společného osmnáctiměsíčního programu. Jedním z prioritních úkolů ČR v následujícím období se stalo v rámci prosazení jednání o tomto společném programu tří předsednictví maximum stanovených cílů.

3.2.1.1 *Priority Francie*

Francie při svém předsednictví v roce 2000 navázala na Lisabonskou strategii a jsou pro ni typická sociálně zaměřená témata. Při předsednictví v roce 2000 cítila Francie potřebu zabývat se téměř všemi oblastmi integračního procesu a potvrdily se tak její mocenské ambice. Největším cílem francouzského předsednictví bylo završení mezivládní konference a podepsání Smlouvy z Nice, která měla připravit EU na tzv. východní rozšíření. Dalším velmi důležitým tématem bylo sladění ekonomické modernizace a posílení evropského sociálního modelu a vytvoření vazby mezi EU a občany, které mělo směřovat k odstranění překážek studentské mobility či zajištění bezpečnostních standardů pro cestující. Přesné názvy priorit Francouzského předsednictví popisuje tabulka 3.1.

Tab. 3.1: Priority Francouzského předsednictví

Priority Francouzského předsednictví	
<i>priority v roce 2000</i>	<i>priority pro rok 2008</i>
Završení mezivládní konference a podepsání Smlouvy z Nice Sladění ekonomické modernizace a posílení evropského sociálního modelu Vytvoření vazby mezi EU a občany	Důraz na obrannou politiku Upřesnění lisabonské agendy Středozemní unie Přistěhovalectví

Zdroj: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>, vlastní úprava

Jelikož bude Francie předsedat trojici státům jako první, předpokládá se, že bude mít na program trojky největší vliv.

3.2.1.2 *Priority Švédska*

Švédsko si pro své předsednictví v roce 2001 stanovilo celkově pět prioritních oblastí, z nichž pojalo tři jako hlavní, tzv. „Tři E“ priority³³ zahrnující oblast rozšíření, zaměstnanosti a životní prostředí. V první fázi stanovování priorit se Švédsko potýkalo

³³ Původ zkratky z anglických slov : enlargement, employment, environment

s problémem vytyčení vysokého počtu prioritních oblastí, na které se chtěl během předsednictví zaměřit. Toto počínání bylo především v médiích kritizováno a označováno jako široké a rozptýlené. Odpovědí vlády bylo proto zúžení počtu priorit na konečné "Tři E".

V porovnání s Francouzským předsednictvím nebude Švédské zdaleka tak ambiciózní a tématicky rozsáhlé. Z tohoto hlediska je pravděpodobné, že komunikace se Švédskem bude pro české politiky a zástupce v tělesech Rady EU mnohem jednodušší a příjemnější než jednání s francouzskými partnery. Švédsko představilo své priority v závěru roku 2007 a hodlá se koncentrovat především na tradiční témata severských zemí, ty jsou uvedena v tabulce 3.2.

Tab. 3.2: Priority Švédského předsednictví

Priority Švédského předsednictví	
<i>priority v roce 2001</i>	<i>priority pro rok 2009</i>
Životní prostředí Prosazování vyšší zaměstnanosti v Unii Rozšíření Evropské unie	Klima, životní prostředí, energetická politika Zaměstnanost, rozvoj a konkurenceschopnost Region Baltického moře Bezpečnější a otevřenější Evropa Další rozšíření EU

Zdroj: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>, vlastní úprava

3.2.2 Provázanost priorit trojky

Jak již bylo popsáno v kapitole „3.2. Trojka“, kooperace tří po sobě předsedajících států spočívá ve vyšší efektivitě plnění priorit. ČR bude během svého předsednictví usilovat o co největší pokrok v oblasti rozšiřování EU. Bude tak aktivně podporovat například vyjednávání EU s Chorvatskem i v průběhu předcházejícího předsednictví Francie a usilovat o to aby tato vyjednávání mohla být završena v průběhu právě jejího předsednictví. Další společná oblast spolupráce mezi Francií a Českou republikou je spolupráce Transatlantická, která je jedním z hlavních cílů Českého předsednictví. Francouzská diplomacie prezidenta Sarkozyho bude klást hlavní důraz na komplementaritu EU a NATO. Zájmem ČR v době předsednictví bude tyto impulsy příhodně ovlivnit a nasměrovat k posílení role NATO, jakožto základního podkladu pro dialog o bezpečnostních otázkách mezi EU a USA.

Švédsko ve svých prioritách navazuje na priority České republiky v oblasti dalšího rozšiřování EU, energetiky, implementace lisabonské smlouvy, kde se převážně zabývá otázkou zaměstnanosti a konkurenceschopnosti.

3.3 Zakončení českého předsednictví

Předpokladem úspěšného zakončení předsednictví je stanovení si reálných cílů. Nejedná se přitom jen o počet či význam priorit předsednictví, ale také o očekávání související s dalšími funkcemi a úkoly při jeho vykonávání. Pro Českou republiku by se očekávání měla odvíjet od charakteru předsednictví jiných zemí podobné velikosti a srovnatelného vlivu. S ohledem na zkušenosti srovnatelných zemí by očekávání neměla být přílišně přehnaná. I přesto je České předsednictví v Radě EU důležité s ohledem na vnímání České republiky jako plnohodnotného člena Evropské unie. Pevně věřím, že se České republice podaří své stanovené priority naplnit a přispěje tím tak k rozvoji a pokroku ve velmi důležitých oblastech aktuálního dění v EU. Potenciál a spolehlivost země při výkonu předsednictví budou podrobně sledovány a na dlouhou dobu ovlivní vnímání České republiky ostatními členskými zeměmi.

Pohled na to, jak ČR zvládá svůj úřad bude záviset z velké míry i na médiích. Mediální obraz předsednictví bude zřejmě nejpodstatnějším hlediskem hodnocení předsednictví. Masová média jsou důležitým prvkem ovlivňující veřejné mínění a proto je uchopení předsednictví médii klíčové pro jeho vnímání jak domácí, tak zahraniční populací. Po zahájení předsednictví ČR připadne klíčová role hlavního informačního nástroje oficiální webové stránky předsednictví ČR www.eu2009.cz³⁴, kde budou centrálně umístěny všechny relevantní informace týkající se aktuálních témat a působení ČR v průběhu svého předsednictví.

Úspěšný průběh a následné zakončení předsednictví mohou ohrozit i připravované změny Lisabonské smlouvy týkající se Rady EU. Pokud všechny státy EU ukončí schvalování nové smlouvy, podle které bude Evropská unie fungovat do budoucna, do konce roku 2008 nebo první polovině roku 2009, pro české předsednictví to bude zřejmě znamenat několik důležitých novinek. Radě pro vnější vztahy bude předsedat Vysoký

³⁴ Plná verze oficiální webové stránky bude spuštěna 1. ledna 2009. V souladu se zvyklostmi Evropské unie bude spuštěna její limitovaná verze koncem roku 2008 tak, aby byla umožněna online akreditace novinářů pro akce předsednictví ČR v dostatečném časovém předstihu.

představitel pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Čeští ministři však nadále budou řídit jednání zbylých Rad EU a čeští zástupci budou předsedat většině pracovníků skupin a dalších pracovních orgánů Rady. Obecně řečeno, předsednická země bude i nadále odpovědná za řízení vnitřního fungování Unie, kdežto navenek budou EU zastupovat nově jmenovaní představitelé.³⁵

³⁵ To vše vychází z konsolidovaného textu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie ve znění Lisabonské smlouvy.

Závěr

V této bakalářské práci jsem se zabývala analýzou společných oblastí prioritních zájmů členských států vedoucí postupně k celkovému rozvoji Evropské unie, nastínila jsem současný průběh příprav České republiky na předsednictví a zároveň poukázala na důležitost předsednického úřadu nejen pro rozvoj celé Evropské unie, ale i pro samotné předsednické země, jakožto prostředku pro zviditelnění problematiky evropské integrace v podvědomí široké veřejnosti v daném státě a v neposlední řadě ke zvýšení prestiže předsedající země v Unii. Jedním ze záměrů této bakalářské práce bylo mnohdy složité problémy, týkající se předsednictví Rady Evropské unie, přiblížit pomocí názorných tabulek, obrázků a schémat.

Rada ministrů byla založena v 50. letech a v minulosti působila již v rámci ESUO v pozici mezivládního orgánu, který měl dohlížet, aby nebyly menší státy ve společenství znevýhodňovány a utlačovány těmi velkými. Dnešní podoba Rady Evropské unie má za úkol reprezentovat celou EU a řídit jednání jak na národní úrovni, tak v rámci unijních struktur. Je pravdou, že u mnohých členů převažuje v době předsednictví také záměr vyzdvihnout oblasti, v nichž vynikají oproti ostatním členským státům.

Při porovnávání priorit členských států v průběhu let je zřejmá kooperace v klíčových oblastech jako je oblast týkající se rozšiřování EU, bezpečnosti, hospodářského růstu, vztahů se třetími zeměmi a v neposlední řadě energetiky a životního prostředí. Je tedy patrné, že státy tyto oblasti zahrnují do svých priorit a během osmnáctiměsíční spolupráce, v rámci uskupení trojky, na nich intenzivně spolupracují. Všechny tyto snahy by měly přispívat ke snaze vést Unii stejným směrem a společně usilovat o hospodářskou prosperitu a růst životní úrovně obyvatel všech členských zemí. Poměrně jednoznačná je skutečnost, že na rozvoj EU má největší podíl úspěšnost plnění stanovených priorit a proto jsem na příkladu předsednictví Finska chtěla poukázat na to, jak tento stát dokázal své vize a cíle během šestiměsíčního úřadu naplnit.

Česká republika má nyní před sebou jednu z nejdůležitějších etap svého členství v Evropské unii. Pro své šestiměsíční období si stanovila motto „Evropa bez bariér“, na které navazuje pět prioritních oblastí nesoucí se v duchu konkurenceschopnosti a otevřenosti. Činit jakékoliv přesnější predikce týkající se úspěšnosti Českého předsednictví

jsou nyní velmi obtížné, ale s ohledem na zkušenosti velikostně srovnatelných zemí by očekávání neměla být přílišně přehnaná. Na výsledku a konečném hodnocení předsednictví České republiky se budou velkou měrou podílet i skutečnosti, jako je konec funkčního období Evropského parlamentu a stávající Evropské komise, ratifikace nové reformní smlouvy během roku 2008 a nebo pětileté výročí od historicky největšího rozšíření EU.

Dle mého názoru je předsednictví jedním z nejúčinnějších prostředků jež přispívají velkou měrou k rozvoji Evropské unie. Jedním z důvodů je ten, že se na něm dle stanovených zásad podílejí všechny státy pravidelně a spravedlivě, dalším je, že cílem každého státu je průběh předsednictví zvládnout co nejlépe a dovést ho tak do zdárného konce, prostřednictvím splnění co nejvíce možných stanovených cílů a vizí.

Seznam použité literatury:

Knihy:

- [1] FIALA, P., PITROVÁ, M. *Evropská unie*. 1. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2006. 744 s. ISBN 80- 7325- 015-2.
- [2] GOLLA, P. *Evropská unie v otázkách a odpovědích*. 1. vyd. Třebíč : R. Veselý, c2003. 114 s. ISBN 80-86376-30-3
- [3] ZLÝ, B. *Evropská unie v přelomovém období*. 1. vyd. Karviná : Slezská univerzita, 2002. 203 s. ISBN 80-7248-149-5

World Wide Web – stránky:

- [4] Asociace pro mezinárodní otázky [online] . *Priority České republiky v souvislosti s předsednictvím v Radě EU*. c2006. [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.amo.cz/publikacefiles/priority_predsednictvi_eu_soukup_amo.pdf
- [5] blog.aktuálně.cz [online]. *Předsednictví EU jako historická výzva*. c1999-2008. [cit.22.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: [http:// blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jiri-pehe.php?itemid=2437](http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jiri-pehe.php?itemid=2437)
- [6] Businessinfo.cz [online]. *Trojka*. c1997-2008. [cit. 5.3.2008]. Dostupné na World Wide Web na [http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/t/trojka/1000712/5422/? Fornewsid=5422](http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/t/trojka/1000712/5422/?Fornewsid=5422)
- [7] Eurion [online]. *Minimum o předsednictví*. c2007.[cit. 10.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://minimum.iss-edu.cz/kurz/index.htm>
- [8] EUROSOP [online]. *Finské předsednictví EU*. c2006-2007. [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/admin/gallery/4/21dac7c28712ce74c73d9b624319c975.pdf>

- [9] EUROSKOP [online]. *Předsednictví ČR v Radě EU. c2006-2007.* [cit. 13.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/58088/clanek/predsednictvi-cr-v-rade-eu/#2>

- [10] EUROSKOP [online]. *Předsednictví Rady Evropské unie. c2006-2007.* [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/45099/clanek/>

- [11] EUROSKOP [online]. *Přehled předsednických zemí EU. c2006-2007.* [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/47627/119772/clanek/prehled-predsednickych-zemi-eu/finske-predsednictvi-1-7---31-12-2006-/>

- [12] EUROSKOP [online]. *The future German, Portuguese and Slovenian Presidencies. c2006-2007.* [cit. 10.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/admin/gallery/38/f29158859f3c2692dc6c6c2cc0cdfa17.pdf>

- [13] EUROSKOP [online]. *Základní dokumenty Evropské unie. c2006-2007.* [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.euroskop.cz/57758/clanek/predsednictvi-rady-evropske-unie/>

- [14] Evropská centrální banka [online]. *Významná data v evropské integraci. (1950-2007).* [cit. 5.4.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.ecb.int/ecb/history/ec/html/index.cs.html>

- [15] Evropská unie [online]. *Rozhodnutí Rady.* [cit. 10.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/site/cs/oj/2007/l_001/l_00120070104cs00110012.pdf#page=2

- [16] Evropská unie [online]. *COREPER.* [cit. 8.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://europa.eu/scadplus/glossary/coreper_en.htm

- [17] Evropská unie [online] . *Rada EU* [cit. 13.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://europa.eu/institutions/inst/council/index_cs.htm
- [18] Evropská unie [online] . *Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č 1720/2006/ES* [cit. 20.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.naep.cz/project/data/Rozhodnuti_LL_P_c1720-2006-ES.pdf
- [19] Evropská unie [online]. *Rada Evropské unie*. [cit. 26.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://europa.eu/institutions/inst/council/index_cs.htm
- [20] Evropská unie [online]. *Rozhodování Radě Evropské unie*. [cit. 26.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://europa.eu/institutions/decision-making/index_cs.htm
- [21] Ministerstvo financí České republiky [online]. *Prioritní oblasti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie*. c2005 [cit.26.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/hs.xsl/EU_publikace.html
- [22] Ministerstvo vnitra České republiky [online]. *Předsednictví v Radě Evropské unie*. c2005 [cit.26.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.mvcr.cz/eunie/predsedsed.html>
- [23] Ministerstvo zahraničních věcí České republiky [online]. *USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 8. února 2006 č. 125*. [cit.26.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.mzv.cz/servis/soubor.asp?id=19588>
- [24] Permanent Representation of the Czech Republic to the EU [online]. c2005. [cit.5.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.mzv.cz/servis/soubor.asp?id=19588>
- [25] Presidency of the European Union. [online]. [cit. 3.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.eu2007.pt/UE/vEN/>

- [26] Rada Evropské unie [online] . [cit. 20.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=242&lang=cs&mode=g#order
- [27] Rada Evropské unie [online]. *Otevřenost a transparentnost činnosti Rady*. [cit. 23.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/CS/misc/87886.pdf
- [28] Rada Evropské unie [online]. *Složení Rady*. [cit. 20.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showpage.asp?id=427&lang=CS&mode=g
- [29] Slovenian Presidency of the EU 2008. [online]. [cit. 3.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.eu2008.si/si/>
- [30] Stálé zastoupení ČR při EU [online]. *EU 2009 České předsednictví*. c2005. [cit.5.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.mzv.cz/wwwo/default.asp?NoObl=1&ParentIDO=18305&ido=18305&amb=3&idj=1>
- [31] The Council [online] . [cit. 20.2.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=426&lang=en
- [32] Vláda České republiky [online] . *Česko, Švédsko a Francie zahájily v Praze přípravu společného programu předsednictví EU*. [cit.20.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.vlada.cz/scripts/detail.php?id=25411>
- [33] Vláda České republiky [online] . *Shrnutí Koncepce komunikace a prezentace předsednictví České republiky v Radě EU* [cit.1.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/komunikace.pdf
- [34] Vláda České republiky [online]. *Předsednictví ČR v Radě EU*. c2007.[cit.1.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.vlada.cz/cs/eu/predsednictvi/predsednictvi/default.html>

- [35] Vláda České republiky. [online] . *Prioritní oblasti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie v prvním pololetí roku 2009* [cit. 1.4.2008]. Dostupné na World Wide Web: [http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/predsednictvi _ priority.pdf](http://www.compet.cz/fileadmin/user_upload/EU_pres/predsednictvi_priority.pdf)
- [36] Website of the Finland's EU Council Presidency [online] . [cit. 3.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://www.eu2006.fi/en_GB/
- [37] Website of the Germany EU Council Presidency [online]. [cit. 3.3.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://www.eu2007.de/en/>
- [38] WIKIPEDIA The Free Encyclopedia [online] . *Presidency of the Council of the European Union*. [cit.3.4.2008]. Dostupné na World Wide Web: http://en.wikipedia.org/wiki/Presidency_of_the_Council_of_the_European_Union
- [39] *WIKIPEDIA The Free Encyclopedia* [online] . Triga [cit. 10.4.2008]. Dostupné na World Wide Web: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Triga>

Seznam použitých zkratk

COREPER	Comité des Représentants Permanents
ČR	Česká republika
DPH	Daň z přidané hodnoty
ECOFIN	The Economic and Financial Affairs
EHS	Evropské hospodářské společenství
EP	Evropský parlament
ES	Evropské společenství
ESUO	Evropské společenství uhlí a oceli
EU	Evropská unie
EURATOM	European Atomic Energy Community
GAERC	General Affairs and External Relations Council
NATO	North Atlantic Treaty Organization
SES	Smlouva o založení Evropského společenství
SZBP	Společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	Společná zemědělská politika
SIS	Schengenský informační systém
USA	United States of America

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že:

- byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo,
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečné ke své vnitřní potřebě bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3),
- souhlasím s tím, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v Ústřední knihovně VŠB-TUO k prezenčnímu nahlédnutí a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že údaje o bakalářské práci, obsažené v Záznamu o závěrečné práci, umístěném v příloze mé bakalářské práce, budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO,
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona,
- bylo sjednáno, že užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 25.4. 2008

Jméno a příjmení studenta

Adresa trvalého pobytu studenta:

Vlčnov 124, 742 31 Starý Jičín

Seznam příloh

Příloha č. 1: Přehled předsednictví od roku 1958 do roku 2020

Příloha č. 2: Přehled všech členských států a jejich počtu předsednictví v závislosti na roku vstupu do EU

Příloha č. 3: Loga předsednictví vybraných států

Příloha č. 4: Mapa členských států podle data přistoupení k EU

Příloha č. 1

Přehled předsednictví od roku 1958 do roku 2020

Přehled předsednictví od roku 1958 do roku 2020					
<i>leden- červen</i>		<i>červenec- prosinec</i>	<i>leden- červen</i>		<i>červenec- prosinec</i>
1958	Belgie	Německo	1990	Irsko	Itálie
1959	Francie	Itálie	1991	Lucembursko	Nizozemí
1960	Lucembursko	Nizozemí	1992	Portugalsko	Velká Británie
1961	Belgie	Německo	1993	Dánsko	Belgie
1962	Francie	Itálie	1994	Řecko	Německo
1963	Lucembursko	Nizozemí	1995	Francie	Španělsko
1964	Belgie	Německo	1996	Itálie	Irsko
1965	Francie	Itálie	1997	Nizozemí	Lucembursko
1966	Lucembursko	Nizozemí	1998	Velká Británie	Rakousko
1967	Belgie	Německo	1999	Německo	Finsko
1968	Francie	Itálie	2000	Portugalsko	Francie
1969	Lucembursko	Nizozemí	2001	Švédsko	Belgie
1970	Belgie	Německo	2002	Španělsko	Dánsko
1971	Francie	Itálie	2003	Řecko	Itálie
1972	Lucembursko	Nizozemí	2004	Irsko	Nizozemí
1973	Belgie	Dánsko	2005	Lucembursko	Velká Británie
1974	Německo	Francie	2006	Rakousko	Finsko
1975	Irsko	Itálie	2007	Německo	Portugalsko
1976	Lucembursko	Nizozemí	2008	Slovinsko	Francie
1977	Velká Británie	Belgie	2009	Česká republika	Švédsko
1978	Dánsko	Německo	2010	Španělsko	Belgie
1979	Francie	Irsko	2011	Maďarsko	Polsko
1980	Itálie	Lucembursko	2012	Dánsko	Kypr
1981	Nizozemí	Velká Británie	2013	Irsko	Litva
1982	Belgie	Dánsko	2014	Řecko	Itálie
1983	Německo	Řecko	2015	Lotyšsko	Lucembursko
1984	Francie	Irsko	2016	Nizozemsko	Slovensko
1985	Itálie	Lucembursko	2017	Malta	Velká Británie
1986	Nizozemí	Velká Británie	2018	Estonsko	Bulharsko
1987	Belgie	Dánsko	2019	Rakousko	Rumunsko
1988	Německo	Řecko	2020	Finsko	x
1989	Španělsko	Francie			

Zdroj:http://en.wikipedia.org/wiki/Presidency_of_the_Council_of_the_European_Union, vlastní úprava

Příloha č. 2

Přehled všech členských států a jejich počtu předsednictví v závislosti na roku vstupu do EU

	stát	rok vstupu do EU	rok prvního předsednictví	počet předsednictví
1	Belgie	1951	1958	12
2	Německo	1951	1958	12
3	Francie	1951	1959	12
4	Itálie	1951	1959	12
5	Lucembursko	1951	1960	12
6	Nizozemí	1951	1960	12
7	Dánsko	1973	1973	7
8	Irsko	1973	1975	7
9	Velká Británie	1973	1977	7
10	Řecko	1981	1983	5
11	Španělsko	1986	1989	4
12	Portugalsko	1986	1992	3
13	Rakousko	1995	1998	3
14	Finsko	1995	1999	3
15	Švédsko	1995	2001	2
16	Slovinsko	2004	2008	1
17	Česká republika	2004	2009	1
18	Maďarsko	2004	2011	1
19	Polsko	2004	2011	1
20	Kypr	2004	2012	1
21	Litva	2004	2013	1
22	Lotyšsko	2004	2015	1
23	Slovensko	2004	2016	1
24	Malta	2004	2017	1
25	Estonsko	2004	2018	1
26	Bulharsko	2007	2018	1
27	Rumunsko	2007	2019	1

Zdroj : <http://www.euroskop.cz>, vlastní úprava

Příloha č. 3

Loga předsednictví vybraných států

SLOVINSKO	PORTUGALSKO
	
NĚMECKO	FINSKO
	
RAKOUSKO	VELKÁ BRITÁNIE
	

Zdroj: http://www.eu2006.fi/en_GB/, <http://www.eu2007.de/en/>, <http://www.eu2007.pt/UE/vEN/>, <http://www.eu2008.si/si/>, <http://www.eu2005.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=10799802577>, vlastní úprava

Příloha č. 4

Mapa členských států podle data přistoupení k EU



- **1952:** Itálie, Francie, Lucembursko, Belgie, Německo, Nizozemsko
- **1973:** Dánsko, Irsko, Velká Británie
- **1981:** Řecko
- **1986:** Španělsko, Portugalsko
- **1995:** Rakousko, Finsko, Švédsko
- **2004:** Česká republika, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko a Slovinsko.
- **2007:** Bulharsko a Rumunsko

Zdroj: <http://www.ecb.int/ecb/history/ec/html/index.cs.html>